

สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปริญญาานิพนธ์
ของ
ธัญชนก เฟื่องผา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

378.1987
ด449 ง
ร.3

สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ
ของ
ธัญญชนก เฟื่องผา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2548

h 279168 ร.3

ธัญชนก เฟื่องผา. (2548). สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้าน

ศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินทิฟนธ์ วท.ม.

(การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารมณ นาวากาญจน์,

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เปรียบเทียบความคาดหวังในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการจัดและดำเนินการ ด้านบุคลากร และด้านคุณประโยชน์ จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก ชมรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เป็นสมาชิกชมรมศิลปวัฒนธรรม จำนวน 400 คน เลือกโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพความเป็นจริงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก ส่วนความคาดหวังของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง โดยนักศึกษาชายมีความคาดหวังสูงกว่านักศึกษาหญิง
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษาที่มีอายุ ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก ชมรม ต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่แตกต่างกัน

A STUDY OF THE STATE AND EXPECTATIONS TOWARDS STUDENTS PARTICIPATION IN
CULTURAL RECREATION ACTIVITIES OF RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
THANYACHANOK PHENGPA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University
May 2005

Thanyachanok Phengpa. (2005). *A study of the state and expectations towards student participation in cultural recreation activities of Ramkhamhaeng University*. Master thesis, M.Sc. (Recreation Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Arom Nawagarn, Asst. Prof. Chairaje Saiphant.

The purpose of this research were to study the state and expectations towards student participation in cultural recreation activities of Ramkhamhaeng University. It compared expectations in various sectors are: management and operating, personnel, and benefit; According to variables of gender, age, period of time were involved member and association. The samples of this research were 400 Ramkhamhaeng University's students which were members in cultural group. Multistage Random Sampling is used. The instruments used in the collection of data was a questionnaire with reliability of .85; the data were analysis by using the SPSS program to percentage, means, standard deviation, t-Test, and F-Test.

The summary results of the research were as follows:

1. The actual state towards student participation in cultural recreation activities of Ramkhamhaeng University mostly were highest level. The expectations of students were high level in accordance with male have expectations higher than female.
2. Students with different in gender have the expectations towards participation in cultural recreation activities of Ramkhamhaeng University were statistically significant difference at .05 level.
3. Students with different ages, period of time were involved members and association showed no difference to expectations towards student participation in cultural recreation activities of Ramkhamhaeng University.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ของ

นางสาวธัญญชนก เพ็งผา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1/๒๕๖

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารมณ นาวากาญจน์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์สุจินต์ ปรีชาमारณ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารมณ นาวากาญจน์ ที่ดูแลและให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ขอขอบคุณกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา พร้อมคำแนะนำ และแนวทางแก้ปัญหาต่างๆที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ตลอดจนรองศาสตราจารย์สุจินต์ ปรีชามารถ และผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้สละเวลาให้คำแนะนำ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ปริญญานิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และ ขอขอบคุณผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ รวมถึงนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่คอยช่วยเหลืออนุเคราะห์ให้รายละเอียดข้อมูลต่างๆ อีกทั้งยังอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่คอยดูแลสั่งสอนและเป็นกำลังใจเสมอมา รวมถึงขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ มหาบัณฑิต สาขาการจัดการนันทนาการทุกคนที่ให้ความเมตตา และทำให้เข้าใจถึงคำว่าเพื่อนต่างวัย ขอขอบคุณทุกสิ่งที่ทำให้เราได้มาพบกัน ขอขอบคุณที่รักกัน ผู้วิจัยจะเก็บรักษาคำว่ามิตรภาพให้คงอยู่ตลอดไป

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบุคคลสำคัญที่สุดในชีวิต คุณพ่อสมมาตร และคุณแม่ฉวีวรรณ เพ็งผา สำหรับกำลังใจ กำลังทรัพย์ที่มอบให้ รวมถึงพี่สาวที่คอยช่วยเหลืออยู่ข้างๆ ขอขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่ไว้น้ำใจเชื่อใจและทุ่มเทเพื่อลูกสาวคนนีมาโดยตลอด คุณค่าและคุณประโยชน์ประการใดที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบให้ครอบครัวอันเป็นที่รัก ที่เปี่ยมกำลังใจและดูแลผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวชญูชนก เพ็งผา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
ข้อดกลงเบื้องต้น.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	8
ความคาดหวัง.....	8
นันทนาการ.....	11
ศิลปวัฒนธรรม.....	16
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	28
งานวิจัยในประเทศ.....	30
3 วิธีการดำเนินวิจัย.....	36
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
ประชากร.....	36
กลุ่มตัวอย่าง.....	36
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	62
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และข้อเสนอแนะ.....	62
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	62
ความสำคัญของการวิจัย.....	62
สมมติฐานการวิจัย.....	62
วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
สรุปผลการวิจัย.....	64
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	71
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	71
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	78
ภาคผนวก ก.....	79
ภาคผนวก ข.....	86
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	88

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ.....	37
2 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.....	42
3 จำนวน ค่าร้อยละของสภาพความเป็นจริงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.....	44
4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.....	48
5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ.....	50
6 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความ คาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ.....	51
7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอายุ.....	51
8 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอายุ.....	52
9 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระยะเวลาการเป็นสมาชิก.....	53
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย รามคำแหงจำแนกตามระยะเวลาการเป็นสมาชิก.....	54
11 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย รามคำแหง จำแนกตามระยะเวลาการเป็นสมาชิก.....	55

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

12 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับ ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามชมรม.....	56
13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย รามคำแหง จำแนกตามชมรม.....	58
14 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย รามคำแหง จำแนกตามชมรม.....	59

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
2 ภาพประกอบ 2 ทฤษฎีความคาดหวังของวรูม (Vroom).....	10

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แนวความคิดพื้นฐานของการอุดมศึกษาหรือของการศึกษาในมหาวิทยาลัย เป็นเรื่องของการสร้างคนหรือนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถเพื่อให้ได้ใช้ความรู้ อันจะยังประโยชน์ในการสร้างสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและสังคมอย่างเต็มที่ ทั้งให้ได้ใช้ความสามารถในตนเองอย่างมีความก้าวหน้าทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนสังคม กล่าวได้ว่า มหาวิทยาลัยมิได้เป็นแหล่งผลิตความรู้ หรือเป็นเพียงแหล่งผลิตนักวิชาการ ที่เป็นกำลังคนระดับสูงเฉพาะสาขาวิชาชีพเพื่อสนองระบบเศรษฐกิจของสังคมเท่านั้น แต่มหาวิทยาลัยควรจัดตั้งขึ้นและมีไว้เพื่อฝึกอบรมคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (อมรา ศรีสังข์, 2534: 7) ในด้านการสอนเพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าทางสติปัญญานั้น จำเป็นต้องกระทำควบคู่ไปกับการส่งเสริมพัฒนาทางด้านสังคม อารมณ์และจิตใจด้วย เพื่อให้ได้บัณฑิตมีคุณลักษณะเป็นไปดังที่สังคมต้องการ และเนื่องจากมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยทั้งหลายเป็นสถาบันการศึกษาในระดับสูงจึงจำเป็นต้องรับผิดชอบต่อทิศทางและคุณภาพของการพัฒนานิสิตและนักศึกษาเป็นอย่างมาก

มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้รับการสถาปนาเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมาตั้งแต่พ.ศ. 2514 โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 รัฐจัดตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่ประสงค์เข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยได้เข้ารับการศึกษาดังกล่าวทั่วถึง เพื่อเพิ่มพูนวิद्यฐานะแก่ผู้ประกอบอาชีพและขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของประชาชนทั่วไป (อัญญาภา เครื่องมั่นคงภักดิ์, 2542: 4) รามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยแบบตลาดวิชา กล่าวคือ ให้เปิดรับสมัครบุคคลเข้าเป็นนักศึกษาโดยไม่จำกัดจำนวน และไม่มีการสอบคัดเลือก มีห้องเรียนขนาดใหญ่และไม่บังคับให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียน โดยถือว่าผู้มาเข้าเรียนหรือไม่มาเข้าชั้นเรียนก็มีสิทธิสอบไล่เสมอเหมือนกัน

เนื่องจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยที่มีนักศึกษามากที่สุดในประเทศไทย จึงทำให้สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ อาทิเช่น ด้านการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการใช้ห้องบรรยายที่มีขนาดใหญ่ซึ่งสามารถรับนักศึกษาเข้าฟังคำบรรยายได้คราวละสามพันกว่าคน นอกจากนี้ยังมีการใช้ระบบโทรทัศน์วงจรปิดในการช่วยสอนแทนอาจารย์และไม่มีการเช็คเวลาเข้าเรียนเป็นระบบเรียนด้วยตนเอง (มานพ พรหมมณชาติ, 2543: 10) เนื่องจากสภาพห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่นี้ ทำให้นักศึกษาไม่สามารถพบปะ ผู้ที่เรียนร่วมกันได้เป็นประจำเหมือนสมัยที่เรียนชั้นมัธยม และนักศึกษายังมาจากจังหวัดต่างๆ หลายจังหวัดทั่วประเทศ นักศึกษาเหล่านี้มีสิ่งแวดล้อมขนบธรรมเนียมประเพณีที่แตกต่างกัน จึงมีปัญหาแตกต่างกัน นับตั้งแต่การเรียน

การใช้ชีวิตภายในมหาวิทยาลัย การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ปัญหาการคบเพื่อนต่างเพศและเพื่อนเพศเดียวกัน ปัญหาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการเลือกทำกิจกรรม การแบ่งเวลาไม่ถูกต้อง เรื่องของความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมใหม่ ปัญหาต่างๆ มากมาย อันเป็นผลกระทบกระเทือนถึงความสำเร็จและความก้าวหน้าทางการเรียน ในแต่ละปีนั้นมีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ต้องออกจากการศึกษากลางคัน เนื่องจากหลายสาเหตุตลอดจนไม่สามารถปรับตัวเข้ากับการเรียนระดับมหาวิทยาลัยได้ (ทิวทิง สิงห์ปลอด. 2542: 3) สิ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาและเรียกความมั่นใจให้แก่นักศึกษาในสถานศึกษาใหม่ คือการมีเพื่อนสำหรับพูดคุยปรึกษาหารือที่เข้าใจกัน มีคนเข้าใจในทัศนคติการดำรงชีวิตที่คล้ายกันหรือมาจากภูมิสำเนาเดียวกัน มีการทำกิจกรรมร่วมกันภายในมหาวิทยาลัย

ดังนั้นมหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้บริการและแก้ไขปัญหาเหล่านั้นให้ลุล่วงไป การส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ นอกหลักสูตรมีความสำคัญยิ่ง เพื่อให้ศึกษามีโอกาสได้สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น การเข้าสังคม มีความรู้ในวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยม เพื่อปฏิบัติตนในสังคมได้อย่างถูกต้อง รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีบุคลิกภาพเหมาะสมรับบทบาทของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี อีกทั้งมหาวิทยาลัยได้ตระหนักเป็นอย่างยิ่งถึงภาระกิจหลักที่ต้องดำเนินงาน 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิตรวมทั้งการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนานักศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (จุฑาทิพย์ เทียนไทย; และ จินตนา ขาญชัยศิลป์. 2544: 5) ทางมหาวิทยาลัยจึงมีหน่วยงานเพื่อการดำเนินการพัฒนานิสิตนักศึกษา เรียกว่า กิจกรรมนักศึกษา เป็นการจัดกิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนนักศึกษาทั้งทางด้านการเรียนและการปรับตัว

ชมรมกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหง จัดตั้งขึ้นตามความต้องการของนิสิตนักศึกษา แต่ละชมรมมีประธานและคณะกรรมการที่เป็นนักศึกษาซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสมาชิก มาเป็นผู้บริหารกิจการของชมรมและอยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กรนักศึกษา โดยกิจกรรมนักศึกษา มีทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านวิชาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ รวมกันถึง 72 ชมรม (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2547: 5) มีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ดูแลและให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมในด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่และบริการด้านอื่นๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ศึกษามีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เรียนรู้การทำงานร่วมกันด้วยความสมัครใจ โดยใช้เวลาว่างจากการเรียนมาเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น การเข้าร่วมกลุ่มหรือการเป็นสมาชิกชมรมใดชมรมหนึ่งนั้น จะทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ ทั้งด้านนันทนาการ ด้านการฝึกหัดทำงาน ด้านการฝึกเข้าสังคมและอื่น ๆ อันเป็นการพัฒนาความคิด จิตใจและบุคลิกภาพในด้านต่างๆ และเป็นที่ยอมรับได้ว่า การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมทำให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาได้ดีขึ้นกว่าการไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมใดๆ

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้หนึ่งที่เคยเกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้เคยเข้าร่วมกิจกรรมชมรมในฐานะเป็นผู้สอนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ในชมรมศิลปะการแสดงเป็นเวลาหลายปี ผู้วิจัยได้รับรู้และสังเกตเห็นว่า นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างหลากหลายทั้งทางด้านนันทนาการ กีฬา ศิลปวัฒนธรรม การบำเพ็ญประโยชน์ ได้พบเห็นกลุ่มชมรมต่างๆ จัดกิจกรรมอย่าง

ระบบพี่ระบบน้อง ไม่ว่าจะเป็นการจัดค่ายรับน้องชมรม การจัดงานประจำปีของแต่ละชมรม การร่วมกันแสดงผลงาน และการใช้ความสามารถในการแสดงออก ช่วยให้นักศึกษาได้ค้นหาอาชีพ งานอดิเรก อันแสดงถึงความตื่นตัวที่จะฝึกฝนตนเองเพื่อการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

ในอีกด้านหนึ่งของสภาพความเป็นจริง จากการสัมภาษณ์ประธานชมรม คณะกรรมการชมรม และเจ้าหน้าที่กิจการนักศึกษา ยังพบว่ามีนักศึกษาจำนวนมากที่ไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการเข้าร่วมกิจกรรม ดังเห็นได้ว่า ในปัจจุบันนั้นกิจกรรมนักศึกษาค่อนข้างจะซบเซาลงมากโดยเฉพาะด้าน ศิลปวัฒนธรรม นักศึกษาไม่ให้ความสนใจ สาเหตุเนื่องจากยุคสมัยเปลี่ยนไป ศิลปวัฒนธรรมกลายเป็นความล้าหลัง สภาพสังคมมุ่งเน้นการแข่งขัน การเอาตัวรอด นอกจากนี้นักศึกษายังขาดความรู้ ความเข้าใจในการเข้าร่วมกิจกรรม (สัมฤทธิ์ ใจดี. 2544: 2) การเลือกชมรม รวมทั้งการอุทิศร่างกาย แรงใจ ในการทำกิจกรรมแต่ละประเภทนั้นขึ้นอยู่กับความสมัครใจของนักศึกษาแต่ละคนเอง เมื่อกิจกรรมไม่ได้เป็นสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเข้าร่วม ทำให้จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมชมรมลดน้อยลง บางชมรมมีเพียงแต่นักศึกษาที่มาลงชื่อสมัครเท่านั้นแต่ไม่เคยมาร่วมกิจกรรม หรือมาเพียงในระยะแรกแล้วหายไป บางชมรมแทบจะไม่มีผลงาน หรือบางชมรมที่เคยจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอตลอดปี กิจกรรมลดน้อยลง จากเดิมเป็นอย่างมาก

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจและมองเห็นความสำคัญในการศึกษาสภาพ และความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางที่จะทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเหมาะสม ได้ฝึกการอยู่ร่วมกันในสังคมเล็กๆ ได้อย่างมีความสุข และเพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงในประเด็นดังกล่าว อันจะยังประโยชน์อย่างยิ่ง สำหรับการใช้เป็นข้อมูลวางแผนปรับปรุงแก้ไขและส่งเสริมกิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และมีคุณค่าสมความมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย รามคำแหงต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้าน ศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระยะเวลาการเป็นสมาชิก และชมรม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนำข้อมูลไปพิจารณาปรับปรุง ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาและนำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสอดคล้องกับการจัดการ ของมหาวิทยาลัยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมศิลปวัฒนธรรม จำนวน 8,718 คน สํารวจข้อมูลเมื่อวันที่ 1-สิงหาคม 2547—

7 สิงหาคม 2547

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมศิลปวัฒนธรรม โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie และ Morgan, 1970: 608) ที่ขนาดประชากร 8,718 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลจำนวน 400 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ (ชาย 200 คน, หญิง 200 คน)

1.2 อายุ (17-23 ปี และ มากกว่า 23 ปี)

1.3 ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก (ตั้งแต่ 1 ปี ถึง 5 ปี และ มากกว่า 5 ปี)

1.4 ชมรม (ศิลปะ 5 ชมรม และ วัฒนธรรม 7 ชมรม)

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

ด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (ทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการและการเข้าร่วมชมรมศิลปวัฒนธรรม)

✕ ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการดำเนินวิจัยศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะกรณี (หัวหมาก)

✓ **นิยามศัพท์เฉพาะ** (หน้า 9 ถึงหน้า 10)

1. สภาพ หมายถึง ลักษณะความเป็นจริงที่พบในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม

ด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

2. ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม ที่นักศึกษาปรารถนาและมีความมุ่งหมายให้เป็นไป

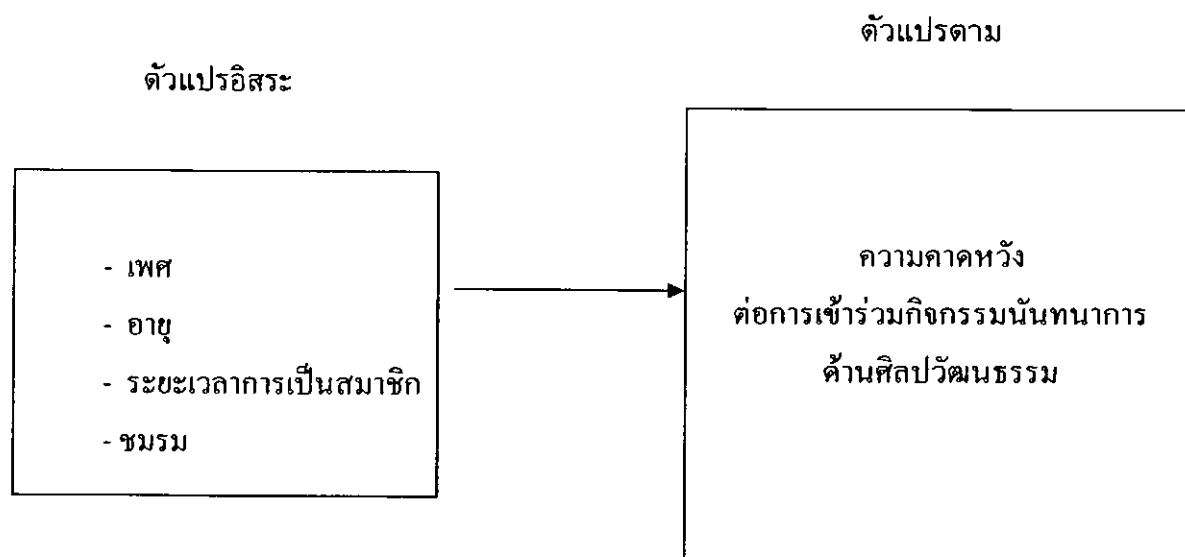
✓ 3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สมัครและเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม

4. เพศ หมายถึง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แบ่งเป็น เพศชาย เพศหญิง

5. อายุ หมายถึง อายุของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงปัจจุบันในขณะที่ทำการวิจัย แบ่งเป็นอายุ 17 - 23 ปี และ มากกว่า 23 ปี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยได้สร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพประกอบข้างล่างนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่เข้าชมรมต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 ความคาดหวัง

ความหมายของความคาดหวัง

ทฤษฎีความคาดหวัง

1.2 นันทนาการ

ความหมายของนันทนาการ

คุณค่าทางนันทนาการ

ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

องค์ประกอบอันเป็นแรงจูงใจให้บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

องค์ประกอบของการจัดการนันทนาการ

การบริหารกิจกรรมนันทนาการ

1.3 ศิลปวัฒนธรรม

ความหมายของศิลปวัฒนธรรม

กรอบแนวคิดทางศิลปวัฒนธรรม

บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยในสถาบันอุดมศึกษา

สาเหตุของการละทิ้งศิลปวัฒนธรรม

นันทนาการกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

1.4 มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติความเป็นมา

นโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

1.5 กิจกรรมนักศึกษา

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

การแบ่งส่วนบริหารกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประเภทของกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

กิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

2.2 งานวิจัยในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ความคาดหวัง

ความหมายของความคาดหวัง

พจนานุกรมของเว็บสเตอร์โดยคอลลิน (Colin. 1975: 268) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่าเป็นความมุ่งหวัง คาดหวังสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าควรเกิดขึ้น โดยพิจารณาจากความเหมาะสมตามความจำเป็นตามสมควรแห่งฐานะหรือสถานภาพ

สวิง สุวรรณ (2539: 29) ให้ความหมายของความคาดหวังว่า คือ ความสัมพันธ์ของความพยายามที่มีต่อการดำเนินงาน ซึ่งขึ้นอยู่กับ การรับรู้ของบุคคลต่อสถานการณ์ไม่ใช่ความเป็นจริง

มสธ. (2540: 18) ได้กล่าวถึงความคาดหวังของผู้รับบริการว่า เมื่อผู้รับบริการมาติดต่อกับองค์กรหรือธุรกิจบริการใด ๆ ก็มักจะคาดหวังที่จะได้รับการบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้ให้บริการจำเป็นต้องรับรู้และเรียนรู้เกี่ยวกับความคาดหวังพื้นฐานและรู้จักสำรวจความคาดหวังเฉพาะของผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ หรือ อาจเกิดความประทับใจขึ้นได้หากการบริการนั้นเกินความคาดหวังที่มีอยู่ เป็นที่ยอมรับว่า ผู้รับบริการมักจะคาดหวังการบริการที่รวดเร็วทันใจมีประสิทธิภาพและแสดงออกด้วยอวัชยาศัยไมตรีที่ดีงาม ทั้งนี้สิ่งที่ลูกค้าคาดหวังไว้นั้นจะแตกต่างกันแปรไปตามลักษณะของงานบริการ เช่น ความคาดหวังของคนไข้ที่รอให้แพทย์มาตรวจเช็คอาการป่วยย่อมแตกต่างจากการคาดหวังของวัยรุ่นที่ยืนรอเข้าแถวเพื่อขึ้นเรือเหาะในสวนสนุกเพราะคนไข้รู้สึกไม่สบายก็จะคาดหวังให้ได้รับการบริการที่รวดเร็วและเอาใจใส่อย่างดีเป็นพิเศษ

ทฤษฎีความคาดหวัง

ทฤษฎีความคาดหวังเป็นทฤษฎีรูปแบบของการรับรู้จากการประมวลความคิดของการจูงใจอีกกระบวนการคิดจากจิตสำนึกของคนด้วยการประเมินสถานการณ์ ทฤษฎีนี้จึงกลายเป็นทฤษฎีการตัดสินใจด้วย ซึ่งอธิบายว่าคนตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรด้วยการประเมินผลลัพธ์ที่ออกมา และความน่าจะเป็นไปได้กับตัวของเขา

ทฤษฎีความคาดหวังนี้ ได้รับมาจากความคิดและการวิจัยของคนหลายคน จากนักปราชญ์ นักเศรษฐศาสตร์ นักจิตวิทยา และผู้รับบริการ จุดเริ่มต้นของทฤษฎีนี้มาจากลัทธิ "The English Utilitarians" และบันทึกว่า "พฤติกรรมนั้นถูกตัดสินใจโดยผู้กระทำมากกว่าผู้ถูกกระทำ" ซึ่งดูเหมือนว่า เคริท เลวิน จะเป็นนักจิตวิทยาคนแรกของทฤษฎีความคาดหวังที่เอาหลักวิชาการจูงใจตามทฤษฎีนี้ไปใช้กับคน ซึ่งต่างจากนักจิตวิทยาคนอื่น ๆ ที่ทดลองกับสัตว์เป็นส่วนใหญ่ จากการทดลองของเขาจะเกี่ยวกับการจูงใจคน เกี่ยวกับการบริหารบุคคล จนปัจจุบันเลวินยังเน้นอีกว่า ความต้องการของคนนี้จะก่อให้เกิดความเครียด (Tension) เมื่อใดความเครียดเกิดขึ้นเมื่อนั้นคนก็จะพยายามขจัดความเครียดหรือ

ปลดปล่อยความเครียดนี้คือความสามารถในการแก้ปัญหาของคน และความเป็นคนก็จะเห็นได้จากความแตกต่างกันในด้านความสามารถจริงนี้

ความคาดหวังของคนซึ่งเป็นตัวนำการจูงใจให้เกิดพฤติกรรมตลอดมาจนในที่สุดเขากล่าวว่า คนมีความคาดหวังในความคิดไว้ก่อนเสมอ ไม่ว่าคนจะนึกอะไร จากการศึกษานี้ของเขาย่างน้อยได้ก่อให้เกิดประโยชน์หลัก ๆ 3 ประการคือ

1. กระบวนการตัดสินใจของคนควรสร้างเสริมอะไรบ้างจึงก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูง
2. ทฤษฎีความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement)
3. ทฤษฎีการจูงใจในการปฏิบัติงาน [ซึ่ง วรูม (Vroom) ได้ศึกษาต่อมาเกี่ยวกับ

Expectancy – Valence

วรูม (Vroom, 1964: 7) ได้กล่าวถึง Expectancy theory ในหนังสือของเขา ชื่อ "Work and Motivation" โดยได้กล่าวถึงขั้นแรกของระบบและความเข้าใจสูตรของทฤษฎีความคาดหวัง จากการกล่าวของเขานี้มีนักทฤษฎีหลายคนพยายามอธิบายและขัดเกลาทฤษฎีให้เข้าใจยิ่งขึ้น จึงทำให้รูปแบบแตกต่างกันเล็กน้อย โดยพื้นฐานขององค์ประกอบแต่ละรูปแบบจะเหมือนกัน ทฤษฎีความคาดหวังนี้บางทีถูกเรียกว่า Expectancy theory / Valence theory / Instrumentality theory และ Valence Instrumentality – Expectancy theory (VIE) รายละเอียดของความคาดหวังมีดังนี้ คือ

1. การกำหนดความพยายาม (The determinants of effort) พื้นฐานความคิด ทฤษฎีความคาดหวังนี้กล่าวถึงแรงจูงใจเป็นปัจจัยที่เกิดโดยผลที่ได้จากความคาดหวังของคนในเหตุการณ์ตามเหตุผลของการกระทำนั้น ๆ
2. ความคาดหวัง (Expectancy = Exp.) หมายถึง ความเป็นไปได้ถึงความพยายามที่ทำให้เกิดการกระทำที่บรรลุผลเช่น "ถ้าฉันมีความพยายามอย่างจริงจัง ก็สามารถทำงานนี้สำเร็จ" ความคาดหวังจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของความพยายามและการกระทำ เช่น งานบริการซึ่งต้องขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้รับบริการมากกว่าความพยายามของผู้ให้บริการ
3. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผลลัพธ์ (Instrumentality = I) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น เช่น "ถ้าฉันทำดี ก็จะได้รับชมเชย" ในสถานการณ์หนึ่งจะได้รับผลตอบแทนหลายอย่าง ผลลัพธ์บางอย่างชอบมากกว่าผลลัพธ์อื่น และถ้าเป็นผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ บุคคลจะสามารถคำนวณและตัดสินใจด้วยค่า I เพื่อตัดสินใจว่าจะทำอะไรในแต่ละผลลัพธ์นั้น ค่า I จึงเป็นค่าสัมประสิทธิ์แห่งความสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร ถ้ามีความสัมพันธ์โดยตรง ค่าที่ได้จะเป็นบวก หรือลบ และถ้าค่ายิ่งใกล้เคียงศูนย์ แสดงว่ายิ่งไม่มีความสัมพันธ์
4. คุณค่า (Valence = V) หมายถึง ค่าของผลลัพธ์ซึ่งเป็นที่ดึงดูดใจหรือไม่ดึงดูดใจคนรางวัลที่มีค่ามากตามสากลนิยม คือ การยกย่อง การยอมรับ และคำสรรเสริญจากผู้อื่นซึ่งตามทฤษฎีนี้มี 2 ระดับด้วยกัน คือ ผลลัพธ์ระดับที่ 1 เป็นเรื่องของผลงานเช่น ปริมาณคุณภาพในการผลิต ผลลัพธ์ระดับที่ 2 เป็นเรื่องของผลตอบแทนต่อผลงาน ซึ่งได้แก่ การจ่ายเงิน การได้รับการสนับสนุนส่งเสริมความรู้ที่ได้รับความสำเร็จเป็นต้น

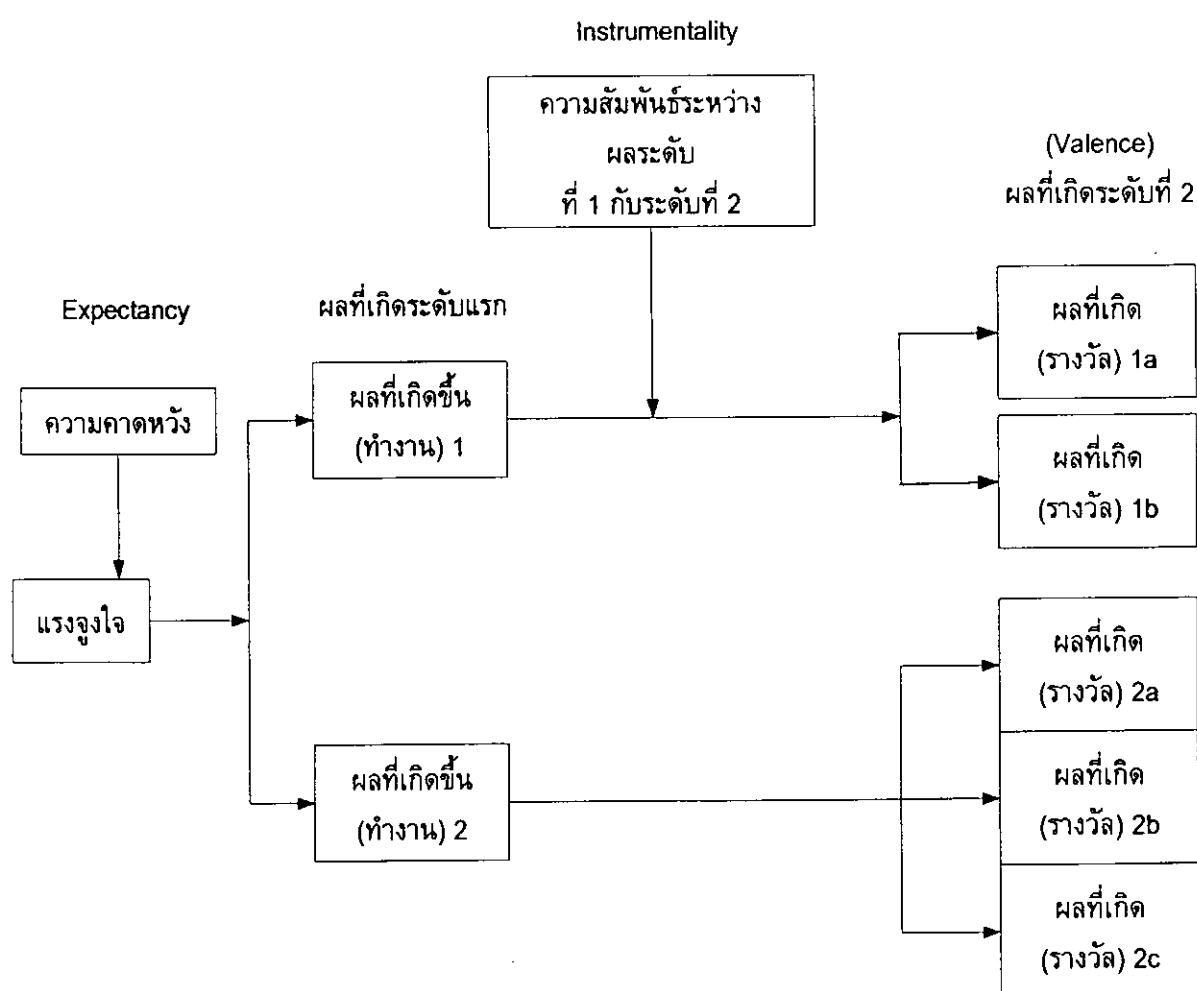
5. ความพยายาม (Effort of force = E) เป็นผลรวมของ Exp., และ V คนคาดหวังว่าจะได้รับผลลัพธ์ที่มีคุณค่าสูง ถ้าเขาทำงานดี และคนคาดหวังว่าเขาจะทำงานได้ดีถ้าเขาพยายามเต็มที่

ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในการทำงาน

องค์ประกอบของทฤษฎีความคาดหวังทั้ง 3 ประการ คือ Exp., I และ V ถ้าเอามาคูณกันจะได้เป็นความพยายามของบุคคลซึ่งเขียนเป็นสูตรได้ดังนี้

$$\text{Effort} = \text{Exp.} \sum (I.V)$$

และเขียนเป็นรูปแบบในภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 2 ทฤษฎีความคาดหวังของวรูม (Vroom) (1994)

นันทนาการ

ความหมายของนันทนาการ

นันทนาการ แปลความหมายมาจากคำภาษาอังกฤษว่า recreation เดิมทีเดียวนั้นเป็นวิชาหนึ่งที่ใช้คำภาษาไทยว่า วิชาการให้การบันเทิง ในปี 2507 คณะกรรมการบัญญัติศัพท์กระทรวงศึกษาธิการได้บัญญัติคำว่า สันทนาการ ซึ่งใช้กันมาจนแพร่หลายต่อมาในปี พ.ศ. 2510 พระยอนุภานุภักดิ์ได้บัญญัติศัพท์ภาษาไทยขึ้นใหม่ว่า นันทนาการ

คำว่า นันทนาการ มาจากรากศัพท์คำว่า Recreation ซึ่งมาจากคำกริยา คือ ครีเอท (to Create) ซึ่งหมายถึง การสร้าง หรือทำให้เกิดขึ้น คำว่า รี (re) เป็นการเติมหน้าคำกริยาแสดงถึงคำใหม่ หรือเพิ่มเติมอีก ดังนั้น เมื่อเป็นคำว่า “Re-create” หมายถึง การสร้างใหม่หรือทำให้มีขึ้นใหม่ สร้างให้มีขึ้นใหม่ นันทนาการ หมายถึง ประสพการณ์แห่งความสุข ความเพลิดเพลิน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนเรา ที่เลือกประกอบในเวลาว่างจากกิจกรรมที่จำเป็นการว่างจากงานประจำ เวลานอนหรือเวลาที่ประกอบกิจวัตรประจำวันตามความสนใจ ตามความพอใจ ไม่หวังผลตอบแทนจากกิจกรรม และควรเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทางกาย จิต อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยกิจกรรมไม่ทำลายความสงบสุขของผู้อื่น เช่น การเล่นกีฬา การเล่นดนตรี การไปงานเลี้ยงสังสรรค์ ฯลฯ (ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. 2541: 2-3)

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 17) ได้ให้ความหมายนันทนาการไว้ 4 ความหมายดังนี้

1. นันทนาการ หมายถึง การให้สดชื่น หรือการสร้างพลังขึ้นมาใหม่
2. นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมซึ่งมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย
3. นันทนาการ หมายถึง กระบวนการพัฒนาประสพการณ์หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลหรือสังคม

4. นันทนาการ หมายถึง สวัสดิการสังคม ซึ่งรัฐบาลจะต้องมีหน้าที่จัดการให้บริการแก่ชุมชนเพื่อสร้างบรรยากาศของเมืองให้น่าอยู่

ตามความหมายของนันทนาการดังกล่าว นันทนาการ ประกอบด้วยกิจกรรมในช่วงเวลาว่าง ทำด้วยความสมัครใจ เพื่อก่อให้เกิดความพึงพอใจ ความสุขใจ อันมีส่วนเพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งสติปัญญา อารมณ์ สังคม ดังนั้นรัฐบาลต้องมีหน้าที่จัดนันทนาการให้แก่ประชาชน เช่น สวนสาธารณะ สนามกีฬา สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ ศูนย์ฝึกงานฝีมือ ศูนย์ศิลปะ หัตถกรรม ฯลฯ เพื่อให้ประชาชนได้ทำกิจกรรมอันมีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

คุณค่าทางนันทนาการ

คุณค่าที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เกิดพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ทั้งร่างกาย จิตใจ ทำให้ฟื้นฟูสุขภาพปกติ หายจากการเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า มีผู้กล่าวถึงคุณค่าทางนันทนาการไว้หลายรูปแบบ

บัลเลอร์ (Butler. 1959: 14 – 15) ได้กล่าวถึงคุณค่าทางนันทนาการดังนี้

1. นันทนาการเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์
2. นันทนาการคือ ทางออกที่ดีของการแสดงออกและการพัฒนาตัวบุคคล

3. การเล่นหรือนันทนาการช่วยให้เด็กมีความเติบโตและมีประสบการณ์ที่น่าจะนำไปใช้ในประโยชน์ได้ในชีวิตเมื่อเจริญเติบโตขึ้น

4. ช่วยให้เกิดความกระตือรือร้นในชีวิตและกิจกรรมต่างๆ และให้ได้มาซึ่งทักษะที่จำเป็นสำหรับชีวิตในภายหลัง

5. สำหรับผู้ใหญ่ นันทนาการช่วยในการแสดงออก และการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน

6. นันทนาการเป็นวิธีการหาความสุข ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสมดุลในชีวิตกับการทำงาน พักผ่อน ความรัก และความเคารพนับถือซึ่งกันและกันและกันในกลุ่มมนุษย์

กล่าวโดยสรุปว่า ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการนั้น มีส่วนช่วยพัฒนาตัวบุคคลให้ได้รับการพัฒนาไปทางที่ดี มีความกระตือรือร้น อีกทั้งได้แสดงออกในรูปแบบของกิจกรรม บุคคลเหล่านั้นจะเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์สังคม ให้อยู่กันอย่างมีความสุขสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อม ที่ดีอันจะเป็นการนำพาความสงบสุขมาสู่มวลมนุษย์

ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 37 – 55) ได้จัดประเภทของกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้

1. กิจกรรมนันทนาการศิลปะหัตถกรรม
2. กิจกรรมนันทนาการเกมกีฬา
3. กิจกรรมนันทนาการเดินร่ำ
4. กิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยวทัศนศึกษา
5. กิจกรรมนันทนาการและพัฒนาจิตใจและความสงบสุข
6. กิจกรรมนันทนาการการละคร
7. กิจกรรมนันทนาการงานอดิเรก
8. กิจกรรมนันทนาการดนตรีและร้องเพลง
9. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง
10. กิจกรรมนันทนาการทางสังคม
11. กิจกรรมนันทนาการพิเศษ
12. กิจกรรมนันทนาการวรรณกรรม
13. กิจกรรมนันทนาการการบริการอาสาสมัคร
14. กิจกรรมนันทนาการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ
15. กิจกรรมนันทนาการกลุ่มสัมพันธ์และมนุษย์สัมพันธ์

แพริ่ง (พีระพงศ์ บุญศิริ. 2542: 65; อ้างอิงจาก. Fairing. 1964: 24) ได้กำหนดประเภทของกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้

1. ศิลปะหัตถกรรม
2. เกมกีฬา
3. กิจกรรมเข้าจังหวะและการเดินร่ำ

4. การละคร
5. งานอดิเรก
6. การดนตรีและร้องเพลง
7. การศึกษานอกสถานที่
8. การนันทนาการการอ่านพูดเขียน
9. นันทนาการทางสังคม
10. นันทนาการอาสาสมัคร

ดังจะเห็นได้ว่า ประเภทของกิจกรรมมีมากมายหลากหลาย การศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงต้องอาศัยความเข้าใจในการจัดกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นมาเป็นกรอบ เพื่อมาประกอบในการศึกษาวิจัย นักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย จะอยู่ในช่วงอายุเฉลี่ย 20 ปี จัดเป็นวัยที่เริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น ลักษณะของการเข้าสังคมจะสอนให้มีความสนใจในกิจกรรมต่างๆ ในสังคมมากขึ้น โดยการจัดตั้งกลุ่มชมรม หรือมี กิจกรรมภายในสถานศึกษา ทำให้เกิดพัฒนาการทางสังคมคือการร่วมกลุ่มในสังคม มีกฎระเบียบเฉพาะขึ้น อันเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคม

องค์ประกอบอันเป็นแรงจูงใจให้บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

เอนก หงษ์ทองคำ (2542: 84-85) ได้แยกองค์ประกอบที่ทำให้บุคคลสนใจเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้

1. ความสนใจในด้านพละนามัย เป็นรากฐานของโครงการนันทนาการ อันได้แก่ กีฬาต่างๆ
2. ความสนใจในเรื่องการคบค้าสมาคมกัน การมีการติดต่อซึ่งกันและกันด้วยการพูด การเขียน การเล่านิทาน การสนใจในกิจกรรมเพื่อการสังคมเหล่านี้จะนำไปสู่การพักผ่อนหย่อนใจหรือนันทนาการนั่นเอง
3. ความสนใจในเรื่องการเรียนรู้ คนส่วนมากมีความต้องการที่จะเรียนรู้และพยายามที่จะแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อการปรับตัวได้ทันโลกและสังคม
4. ความสนใจในเรื่องการประพันธ์และความงาม อารมณ์และความต้องการที่จะเสริมสร้างความงามตามความพอใจของแต่ละคน เพราะบุคคลแต่ละคนมีการแสดงออกในด้านต้องการความสนใจในลักษณะที่แตกต่างกันไป ในด้านศิลปก็มีกิจกรรมมากอย่างเช่นเดียวกัน อาทิเช่น การละคร ดนตรี การรำไทย การรำพื้นเมือง เป็นต้น
5. ความสนใจในเรื่องสังคม ธรรมชาติของมนุษย์เรานั้นมีแรงดลใจที่จะเข้าร่วมอยู่ด้วยกันเสมอ ส่วนใหญ่ของกิจกรรมทางการพักผ่อนหย่อนใจที่จัดตั้งขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจของสังคมนั้น ๆ สิ่งสำคัญดังกล่าวนี้เป็นรากฐานของกลุ่มกิจการต่าง ๆ

ผู้ที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการนั้น จะต้องมีความสนใจในความมุ่งหมายของนันทนาการ สำหรับผู้นำกิจกรรมนั้นต้องสนใจทั้งในจุดประสงค์และวิธีดำเนินการนันทนาการด้วยความเป็นผู้มีสมรรถภาพและพละนามัยดีทั้งกายและจิตใจ ซึ่งเป็นปัจจัยเบื้องต้นในการที่จะพัฒนากิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายได้เป็นอย่างดี

องค์ประกอบของการจัดการนันทนาการ

เอนก หงษ์ทองคำ (2542: 76-77) สรุปการจัดการเกี่ยวกับนันทนาการไว้ดังนี้

1. มีคนทำงานตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
2. การจัดการเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์
 - 2.1 การจัดการเป็นศาสตร์ เนื่องด้วยมีหลักเกณฑ์การบริหารงาน
 - 2.2 การจัดการเป็นศิลป์ เนื่องด้วยต้องใช้เทคนิคในการดำเนินงาน
3. ใช้หลักการประสานทรัพยากรการบริหารทรัพยากร เช่น
 - 3.1 คน (Man)
 - 3.2 เงิน (Money)
 - 3.3 วัสดุอุปกรณ์ (Material)
 - 3.4 สิ่งอำนวยความสะดวก (Facility)
 - 3.5 เครื่องจักร (Machine)
 - 3.6 การจัดการ (Management)
 - 3.7 ขวัญและกำลังใจ (Moral)
 - 3.8 เวลา (Time)
 - 3.9 การตลาด (Marketing)
4. การจัดการมีลักษณะเป็นกระบวนการ ซึ่งประกอบด้วย
 - 4.1 การวางแผน (Planning)
 - 4.2 การจัดองค์การ (Planning)
 - 4.3 การจัดการบุคคล (Staffing)
 - 4.4 การสั่งการ (Directing)
 - 4.5 การประสานงาน (Coordinating)
 - 4.6 การรายงานผล (Reporting)
 - 4.7 การเงินงบประมาณ (Budgeting)
 - 4.8 การควบคุม (Controlling)

การบริหารกิจกรรมนันทนาการ

พระพงศ์ บุญศิริ (2542: 104-405) ได้กล่าวถึงการจ้ดนันทนาการที่มุ่งหวังประสิทธิภาพ สิ่งสำคัญที่สุดที่จะช่วยให้การจ้ดนันทนาการนั้นสำเร็จลุล่วงได้ดี ต้องขึ้นอยู่กับการบริหารเป็นหลักสำคัญ ดังนี้

ขอข่ายการบริหารงานนันทนาการ

หน่วยงานหรือองค์กรที่จัดบริการด้านนันทนาการควรมีการจัดส่วนงานต่างๆ เพื่อการจัดบริการนันทนาการดังนี้

1. มีสถานที่อุปกรณ์ นันทนาการและอุปกรณ์ทางพลศึกษา
2. มีบุคลากรเจ้าหน้าที่ในด้านบริหาร การบริการ การจัดกิจกรรม และเจ้าหน้าที่ดูแลด้านสถานที่ อุปกรณ์ต่างๆ

3. มีหน่วยงานควบคุมดูแลด้านความปลอดภัย และประสานงาน
4. มีบุคลากรในการจัดดำเนินกิจกรรมประเภทต่างๆ และผู้นำนันทนาการ
5. มีสายงานที่ทำหน้าที่ประสานงาน และดำเนินงานด้านธุรการ
6. จัดระบบระเบียบการดำเนินการและการบริหารกิจกรรม
7. ประสานงานกับหน่วยงาน ข่าวสารต่างๆ
8. วางตารางกิจกรรมที่เหมาะสมกับสมาชิก ฤดูกาล และตลอดปี
9. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานทุกระยะ

หลักการจัดกิจกรรมนันทนาการ

การจัดกิจกรรมนันทนาการที่มีประสิทธิภาพนั้น ควรพิจารณาถึง ข้อมูลต่างๆ

ดังต่อไปนี้

1. มีการจัดวางแผนกิจกรรมที่จะจัดบริการ โดยให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการวางแผน
2. กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายของการจัดบริการกิจกรรมแต่ละอย่าง
3. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารอย่างทั่วถึง
4. จัดบริการกิจกรรมให้สอดคล้องกับการเมือง และส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย
5. จัดบริการให้กับสมาชิกในชุมชนอย่างทั่วถึง และหลากหลาย
6. จัดตามความต้องการ ความสนใจของผู้เข้าร่วม
7. จัดโปรแกรมกิจกรรมให้กว้าง สนองตอบความต้องการของสมาชิกอย่างเหมาะสม
8. จัดกิจกรรมบริการให้ต่อเนื่อง และสัมพันธ์กัน
9. จัดกิจกรรมบริการให้เหมาะกับฤดูกาล โอกาส เวลา และวัฒนธรรมประเพณี
10. จัดโปรแกรมกิจกรรมให้สัมพันธ์กับการจัดบริการขององค์กรอื่นๆ

หลักการจัดระบบงานนันทนาการ

1. ใช้แหล่งทรัพยากรทั้งหมด ทั้งทางด้านกายภาพ การเงิน และบุคลากร
2. จัดโปรแกรมกิจกรรมที่น่าสนใจแก่สมาชิกทุกเพศวัย
3. จัดมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในสายงานต่างๆ ให้ชัดเจน
4. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ ในด้านความร่วมมือกันในหน่วยงานหรือตัวแทนองค์กรต่างๆ

เพื่อสนับสนุนการจัดนันทนาการ

5. จัดดำเนินกิจกรรมในชุมชนและหน่วยงานต่างๆ เพื่อการเผยแพร่บางโอกาสโดยให้ประชาชนและองค์กรต่างๆ ในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

6. จัดการฝึกอบรมคณะผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบ และคณะกรรมการผู้จัดกิจกรรม

7. จัดบริหารกิจกรรมนันทนาการอย่างมีประสิทธิภาพ จัดระเบียบขององค์กรให้

น่าสนใจ และทำงานอย่างมีระบบ

8. จัดงบประมาณสนับสนุนให้เหมาะสม ถูกต้อง และสามารถตรวจสอบได้

9. ประสานกับองค์กรต่างๆ เพื่อความร่วมมือในการจัดสรรบุคลากร วัสดุ อุปกรณ์

เพื่อความคล่องตัวในการจัดกิจกรรมนันทนาการ

กล่าวโดยสรุปว่าการจัดกิจกรรมไม่ว่าประเภทใดก็ตาม จะต้องรู้จักการวางแผนและ จัดทำเป็น โครงการนั้นหนาสำหรับการสำหรับประเภทนั้นๆ การวางแผนที่ดีจะช่วยให้การจัดกิจกรรมสามารถกำหนด รูปแบบที่เป็นประโยชน์กับสมาชิก กิจกรรมนั้นหนาการทุกประเภท สามารถใช้เป็นสื่อในการส่งเสริม วัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมนั้นหนาการในชุมชนเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดวัฒนธรรม เพราะวัฒนธรรมเป็น เรื่องของสังคมและประเทศชาติ การที่จะให้คนในชุมชนร่วมกันปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึง ต้องมีการรวมคนเข้าด้วยกัน โดยถือเป็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ข้อหนึ่งของงานด้านนั้นหนาการ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมอื่นๆ อีกมากมายที่ส่งเสริมลักษณะเฉพาะตน การพัฒนาทาง กาย ทางสังคม บุคลิกภาพเฉพาะตัว การเป็นผู้นำและผู้ตาม การยอมรับกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคม ซึ่งพัฒนาไปสู่สังคมที่มีระบบระเบียบดีขึ้น

๑๐

✓ ศิลปวัฒนธรรม

ความหมายของศิลปวัฒนธรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2531: 746) ได้ให้ความหมายของคำว่า “วัฒนธรรม” ว่าหมายถึง

1. ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม
2. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย
3. ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ
4. ศิลธรรมอันดีของประชาชน

และยังระบุว่า บุคคลทุกคนมีหน้าที่ปฏิบัติตามวัฒนธรรมแห่งชาติ และต้องผดุงส่งเสริม ความเจริญก้าวหน้าของชาติ โดยรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมตามประเพณีอันดีงาม และช่วยกันปรับปรุง ทะนุบำรุงให้ดียิ่งขึ้นตามกาลสมัย

สันติ เล็กสุขุม (2542: 27-50) กล่าวถึงศิลปวัฒนธรรมว่า การมองศิลปวัฒนธรรมค่อนข้างจะ ใช้แนวคิดตามความจริง แล้วก็คงไม่ใช่ข้อดีเสียของตนเองมาตัดสินว่าอันนี้ดีงามหรือไม่ เราจำเป็นต้องรับ ทั้งความคิดเห็นของคนอื่นในกลุ่มที่เป็นเจ้าของศิลปวัฒนธรรมนั้น ในอดีตนั้นเรามีการผลิต ศิลปวัฒนธรรมมากเพราะว่าศิลปะเป็นสิ่งที่รับใช้สังคมในด้านการสื่อความหมาย เพราะมีการถ่ายทอดกัน มาเป็นเวลาช้านานอย่างพระพุทธรูป เจดีย์ หรือประเพณีต่าง ๆ เหล่านี้ สามารถสื่อความหมายได้ทั้งสิ้น

๖๒๑.๙ อัลเฟรด โครเบอร์และไคลด์ คลุโกห์น (อาคม เดชทองคำ. 2543: 34; อ้างอิงจาก Alfred Kroeber And Clyde Kluckhohn. n.d.) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับวัฒนธรรมว่า “วัฒนธรรม” หมายถึง ผลรวมเบ็ดเสร็จของทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งหมายความรวมถึงความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศิลธรรม กฎหมาย ประเพณี และลักษณะนิสัยที่มนุษย์ได้มาในฐานะที่เป็นสมาชิกในสังคม

กรมศิลปากร (2542: คำนำ) ให้ความหมายของวัฒนธรรมว่า เป็นจิตวิญญาณและเทคนิครูปแบบใน การดำรงชีพ และความก้าวหน้าทางศิลปวิทยาการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้อยู่อย่างสุขกายสบายใจ ซึ่งคนไทย คิดค้น สร้างสรรค์ พัฒนาสืบทอดกันมาเป็นเวลาพันๆปี จนกลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะเผ่าพันธุ์ เรียกว่า วัฒนธรรม ไทยทำให้เรามีศักดิ์ศรี เป็นที่ยกย่องนับถือของคนทั่วไป

พระเทพเวที พริยา สรมาลา (2543: 77) ให้ความหมายของวัฒนธรรมว่า เป็นผลรวมของการสั่งสมสิ่งสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมาในสังคมนั้น ๆ วัฒนธรรมจึงเป็นการสั่งสมประสบการณ์ความรู้ ความสามารถ ภูมิปัญญาทั้งหมดที่ช่วยให้มนุษย์ในสังคมนั้น ๆ อยู่รอดและเจริญสืบมาได้จะเป็นอยู่อย่างที่เป็นในปัจจุบันนี้

กล่าวโดยสรุป คำว่า “วัฒนธรรม” หมายถึง สิ่งที่เจริญงอกงาม สิ่งที่แสดงถึงการพัฒนาของมนุษย์ในทางสติปัญญาและจิตใจสร้างสรรค์ ทั้งในทางรูปธรรม และนามธรรมที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมาในสังคม วัฒนธรรมของชาติใดภาษาใดย่อมพัฒนาไปในทางวิถีการดำรงชีวิต

กรอบแนวคิดทางศิลปวัฒนธรรม

วิรุณ ตั้งเจริญ (2543: 50-51) ได้กล่าวถึงการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมที่สามารถเชื่อมโยงบริบทต่าง ๆ เข้าด้วยกันว่า ศิลปวัฒนธรรม คือ วัฒนธรรมเชิงศิลปะหรือวัฒนธรรมทางด้านศิลปะ โดยใช้ศิลปะเป็นตัวตั้งในการศึกษาวิจัย เพื่อเชื่อมโยงไปสู่บริบทต่าง ๆ ซึ่งการศึกษาค้นคว้านั้นสามารถใช้แง่มุมใดในการศึกษาค้นคว้าก็ได้ ไม่ว่าจะเป็น สังคมวิทยา มานุษยวิทยา เศรษฐศาสตร์ ซึ่งต่างก็มีจุดเน้นของตนเอง ท้ายที่สุดผลการศึกษาก็เชื่อมโยงเข้าหากัน และศิลปะในที่นี้ หมายความว่ารวมถึงศิลปกรรมทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นทัศนศิลป์ ศิลปะการแสดง ดนตรี วรรณกรรม โดยมีหลักคิดหรือกรอบแนวคิดดังนี้

1. การมองศิลปวัฒนธรรมในมุมกว้าง โดยเชื่อว่าอดีต ปัจจุบัน และอนาคตคือเส้นทางเดียวกัน ศิลปวัฒนธรรมต้องผสมผสานการอนุรักษ์ การสืบสาร และการสร้างสรรค์ไว้ด้วยกัน ศิลปวัฒนธรรมไม่ใช่การแยกส่วน หรือภาพต่อประกอบศิลปวัฒนธรรมคืองานหรือชีวิตที่เชื่อมโยงกับทุกสิ่งทุกอย่าง มีบริบทที่ครอบคลุมทุกด้านทั้งระบบครอบครัวและระบบสังคม
 2. ศิลปวัฒนธรรมสัมพันธ์กับมานุษยวิทยา สังคมวิทยา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ศิลปวัฒนธรรมมี ลักษณะเป็นภาพซ้อนหลายมิติ ภาพซ้อนที่พัฒนาเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
 3. ปรากฏการณ์ทางกายภาพ ไม่ว่าจะเป็นศิลปวัตถุ ทัศนศิลป์ ดนตรี ศิลปะการแสดง ล้วนเป็นผลผลิตของภูมิปัญญาที่สำคัญยิ่ง
 4. ศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับคน คนมีความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง มีทั้งเหตุผลและจิตวิญญาณ มีทั้งกายและจิต การทำความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมจึงต้องเข้าใจคนเป็นประการสำคัญ
- สาเหตุของการละทิ้งศิลปวัฒนธรรม**

1. อิทธิพลทางความคิดและประเพณีที่ไม่เหมาะสมจากต่างประเทศหลั่งไหลเข้ามาอย่างรวดเร็ว ซึ่งโดยหลักการแล้วก็ไม่ใช่ว่าสิ่งไหนผิดเพราะวัฒนธรรมย่อมมีการปรับเปลี่ยนไปตามกาลสมัยหากแต่ว่าการทะลักไหลของวัฒนธรรมนี้มิได้มีการปรับให้เหมาะสมกับสภาพของสังคมไทย เช่น การเรียกร้องสิทธิที่ยากมีอยากได้อย่างไรเหตุผลการล่าสัตว์ทางกามารมณ์ มั่วสุมในการเสพยาเสพติดให้โทษ ขาดความเคารพต่อผู้อาวุโส ปลอ่ยปละละเลย จนขาดความสุภาพและเย้ายวน
2. ประชาชนจำนวนไม่น้อยมักขาดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมุ่งประโยชน์ส่วนตนเป็นใหญ่ โดยขาดความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมและประเทศชาติ เป็นเหตุให้เกิดอาชญากรรมต่าง ๆ และก่อความเดือดร้อนแก่สังคม

3. การหลงใหลต่อการเสี่ยงโชคและการพนัน เช่น นิยมเล่นหวย การทายปัญหาชิงรางวัลที่เป็นที่แพร่หลาย สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนในการส่งเสริมให้ประชาชนเป็นผู้ไม่คิดประกอบอาชีพให้เกิดผลถาวรมุ่งหวังแต่จะได้เงินมาให้รวดเร็วได้มากและง่าย อันอาจจะส่งผลถึงเศรษฐกิจของชาติได้

4. ความสุร่ยสุร่ายในการครองชีพ ขาดความนิยมไทย เช่น การนิยมการแต่งกายแบบต่างประเทศที่ไม่เหมาะสมแก่วัฒนธรรมไทย นิยมใช้ของที่เข้ามาจากต่างประเทศเป็นเหตุให้รายได้ไม่พอกับการใช้จ่าย ประเทศชาติขาดดุลการค้าสร้างปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ

5. วัฒนธรรมอันดีงามของไทยที่เคยปฏิบัติกันมา ถูกเลาะเลาะจากเด็กวัยรุ่นที่มองว่าเป็นเรื่องที่คร่ำครึไม่ทันสมัย เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และขาดผู้นำที่ถูกต้องทำให้ไม่รู้จักประเพณีไทยดีพอ ขาดความรู้เกี่ยวกับเมืองไทย ไม่รู้เรื่องศาสนา ทำให้ขาดลักษณะความเป็นไทย

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นจะเห็นว่าวัฒนธรรมมีความหมายที่กว้างขวาง การปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม อันเป็นลักษณะของความเจริญงอกงามของชาติ การอบรมเลี้ยงดูตามแบบลักษณะครอบครัวไทย การอบรมในระบบโรงเรียนและการกล่อมเกลามาจากสังคมอันเป็นสภาวะแวดล้อมรอบตัว มีผลต่อการสืบสานวัฒนธรรมไทย ดังนั้นเมื่อจับจุดที่ตรงกับอุปนิสัยคนไทยข้อนี้ จะเห็นว่าความสอดคล้องและตรงกับคำว่า “นันทนาการ” ซึ่งโดยนัยแห่งความหมาย หมายถึงกิจกรรมที่ทำในยามว่าง เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน การผ่อนคลายความตึงเครียด โดยเลือกกิจกรรมได้ตามความต้องการ และความสนใจของแต่ละบุคคล อันจะส่งผลดีให้เกิดแก่ตนเอง หมู่คณะ สังคม และประเทศชาติในที่สุด จากหลักการของนันทนาการนี้ จะเห็นว่าเป้าหมายของนันทนาการเป็นสิ่งที่สอดคล้องสามารถใช้เป็นเครื่องมือก่อให้เกิดวัฒนธรรมอันดีงาม และเป็นที่พึงประสงค์ของชาติได้เป็นอย่างดี

บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยในสถาบันอุดมศึกษา

สุจิต บัวพิมพ์ และไสว ชันรัตน์ (2536: 122) ได้กล่าวไว้ถึงบทบาทและดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาไทย ถือกำเนิดมานับตั้งแต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับการสถาปนาขึ้นในประเทศไทย โดยมีบทบาทหรือภารกิจสำคัญด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษา บทบาทนี้ในเวลาต่อมาได้ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิทยาลัยและสถาบันในสังกัดกระทรวงทบวงกรมต่างๆ โดยต่างยอมรับภารกิจนี้ว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องมีความรับผิดชอบในหน้าที่ด้วยกัน แต่ปัจจุบันบทบาทหน้าที่ดังกล่าวของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชนไม่ค่อยชัดเจน และเป็นที่พึงของสังคมตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไปด้วยเหตุผลดังนี้

1. สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งรวมและผลิตทรัพยากรมนุษย์ชั้นมัธยมจำนวนประมาณร้อยละสาขาวิชาเพื่อออกไปพัฒนาประชาชน สร้างสรรค์สังคมให้เจริญทัดเทียมนานาชาติ

2. สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้นำการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ทั้งวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและวัฒนธรรมเพื่อความอยู่รอดของประเทศในยุคที่ต้องมีการแข่งขันระหว่างประเทศมากขึ้น

3. สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถานที่ที่มีอิสระเสรีทางความคิด และวิชาการมากกว่าองค์กรใดๆ ในประเทศ อาจจะกล่าวได้ว่าสถาบันอุดมศึกษาเป็นภาพลักษณ์ที่ประชาชนคาดหวังสูง ทั้งนี้เพื่อที่สถาบันอุดมศึกษาจะได้ตอบแทนและทำประโยชน์ให้กับสังคมด้วย

ที่ประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ (2538: 12) ได้จัดการประชุมวิชาการเรื่องมหาวิทยาลัยกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมไทย ผลการประชุมมีข้อสรุปว่าในยุคสมัยแห่งโลกาภิวัตน์บทบาทของการอุดมศึกษาในการสร้างความรู้ สร้างคน ปรับปรุง และถ่ายทอดความรู้เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศและสิ่งที่เป็นที่นอกเหนือจากการสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรม และตอบสนองสังคมอีกประการหนึ่งก็คือ สร้างความรู้ในด้านวิชาการให้แก่สังคมและตอบสนองความต้องการของประชาชนในชุมชน อาทิ การบริการชุมชน การอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติ ที่แวดล้อมชุมชนให้คงอยู่ตลอดไป

สรุปได้ว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษาของรัฐส่วนใหญ่จะมุ่งในความผสมกลมกลืนสังคมศิลปวัฒนธรรมไทยนานาชาติ คือ ทำหน้าที่ในการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สร้างความตระหนักให้นักศึกษาและบุคลากรอุดมศึกษาถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทย และให้มีโลกทัศน์สากลเกี่ยวกับวัฒนธรรมนานาชาติเพื่อการมีความสัมพันธ์กับนานาชาติ ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีการผสมผสานกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมกับการกิจด้านอื่นๆ ที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียนและเป็นแบบฉบับที่ดีให้แก่สังคมภายนอก

๖.๑๐ X นันทนาการกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2530: 7) ได้กล่าวถึงนันทนาการกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไว้ 2 ลักษณะกว้าง ๆ คือ

1. นันทนาการช่วยส่งเสริมให้มีสภาพการมีชีวิต และดำรงชีพที่ดี
2. นันทนาการช่วยส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ

นอกจากนี้นันทนาการก็คือ การส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ กิจกรรมนันทนาการของกรุงเทพมหานคร ก็ได้พยายามสอดแทรกเรื่องวัฒนธรรมต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ตลอดเวลา โดยถือเป็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ข้อหนึ่งของงานด้านนันทนาการ เช่น กิจกรรมต่าง ๆ ของศูนย์เยาวชนก็ส่งเสริมให้มีการปลูกฝังวัฒนธรรมไทย ได้แก่ การฝึกสอนนาฏศิลป์ ศิลปหัตถกรรม การประดิษฐ์สิ่งของแบบไทย เกมการเล่นพื้นเมืองต่าง ๆ เป็นมีห้องสมุดประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้เกิดความเจริญงอกงามทางปัญญา มีสนามกีฬาและศูนย์ส่งเสริมกีฬาให้ประชาชนเยาวชน ได้ฝึกหัดและมีส่วนร่วมโดยพร้อมเพรียงกัน จัดให้มีสวนสาธารณะให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ โดยเน้นและส่งเสริมด้านความสะอาด และความมีระเบียบเรียบร้อยด้วยในขณะเดียวกันและจากการดำเนินงานสามารถแล้วกล่าวได้ว่า นันทนาการมีบทบาทและความสำคัญทั้งในทางตรงและทางอ้อม และเป็นส่วนหนึ่งที่ได้ช่วยจรรโลงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมของชาติไทย

จากที่กล่าวถึง ความหมาย คุณค่า ประเภท และประโยชน์ของนันทนาการข้างต้น สรุปได้ว่านันทนาการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ในยุคปัจจุบันอย่างมากทั้งนี้เพราะว่าการดำเนินวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์เรานั้นได้เปลี่ยนแปลงไป จนเป็นผลให้ต้องมีการพักผ่อน การผ่อนคลายความเครียดโดยใช้กิจกรรมนันทนาการเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ นันทนาการเป็นการแสดงออกมาเอง จนทำให้มนุษย์มีทางเลือกของตนเองในวิถีทางที่พึงพอใจ นันทนาการเป็นสถาบันหนึ่งของสังคมที่มีคุณค่าในชีวิต นอกจากนี้เด็กวัยรุ่นหรือวัยที่ศึกษาเป็นวัยที่วัยที่มีพลังงานสูง ถ้าใช้พลังงานไปในกิจกรรม

ที่มีคุณค่า ก็จะสร้างสรรค์สังคมได้ดี ด้วยเหตุนี้กฎระเบียบของสถาบัน และสถานศึกษา จึงแสดงออกโดยมุ่งใช้กิจกรรมเป็นสื่อ เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้พลังงานอย่างเต็มที่และถูกทาง ทำให้เกิดการพัฒนาก้าวหน้าทางสังคม คือการรวมกลุ่มกันในสังคม มีกฎระเบียบของสังคมเฉพาะขึ้น อันเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคม

๑๐๑ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติความเป็นมา

จากเทียไนไทย; และจินตนา ชาญชัยศิลป์ (2544: 1-2) ได้กล่าวถึงประวัติการก่อตั้งของมหาวิทยาลัยรามคำแหงไว้ดังนี้ มหาวิทยาลัยรามคำแหงจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 โดยมีจุดมุ่งหมายให้เป็นสถาบันการศึกษาแบบตลาดวิชา เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนสถานที่เรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในขณะนั้น นับเป็นมหาวิทยาลัยแห่งที่ 10 ของรัฐโดยได้รับอนุญาตให้ใช้สถานที่แสดงสินค้านานาชาติ ณ ตำบลหัวหมาก อำเภอ บางกะปิ จำนวน 300 ไร่เศษ เป็นที่ตั้ง จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวทำให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถานบันอุดมศึกษาที่สร้างขึ้นเพื่อขยายโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับประชาชนชาวไทย ซึ่งนับเป็นปรัชญาการดำเนินงานสำคัญที่มหาวิทยาลัยยึดมั่นตลอดมานับตั้งแต่เปิดรับนักศึกษารุ่นแรกในปี พ.ศ. 2514 จนปัจจุบันจัดการเรียนการสอนใน 8 คณะ คือ คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ปรัชญาการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เน้นการเปิดโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงรับนักศึกษาโดยไม่มีการสอบคัดเลือกและรับโดยไม่จำกัดจำนวน ทำให้มีผู้ได้รู้ได้เรียนจำนวนมากที่ได้รับโอกาสในการศึกษาต่อ และเพิ่มพูนความรู้จากมหาวิทยาลัยตลาดวิชาแห่งนี้จนสถานที่เรียนที่หัวหมากเริ่มแออัด มหาวิทยาลัยจึงได้เปิดวิทยาลัยเขตรามคำแหง 2 หรือวิทยาเขตบางนา ในปี พ.ศ. 2527 ที่ ถนนบางนา-ตราด กม.8 แขวงดอกไม้ เขตประเวศบนเนื้อที่ 150 ไร่เศษ โดยใช้เป็นสถานที่เรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มาจนถึงปัจจุบัน

นโยบายด้านการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มานพ พรหมมณโชติ (2543: 24) ได้รวบรวมนโยบายในด้านการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหงไว้ดังนี้

1. จัดตั้งองค์กรบริหารงาน ทำนุบำรุง อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สามารถที่จะรองรับและสนับสนุนการจัดทำกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติสืบไป
2. ส่งเสริมกิจกรรมด้านการศึกษา ค้นคว้าวิจัย อนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
3. ปลุกฝังนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
4. สนับสนุนกิจกรรมที่เสริมสร้างการปลุกฝังวัฒนธรรมแบบที่พึงประสงค์และเป็นที่ต้องการของสังคมปัจจุบันให้กับนักศึกษา

5. สนับสนุนกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีจิตสำนึกของความเป็นไทย กิจกรรมนักศึกษา

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักเป็นอย่างยิ่งว่า ภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยที่จะต้องดำเนินงานมีอยู่ 4 ประการคือ ด้านการผลิตบัณฑิต วิจัย ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและบริการทางวิชาการแก่สังคม กิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตนักศึกษาส่วนหนึ่งจะช่วยเสริมให้มหาวิทยาลัยดำเนินงานได้ครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดไว้ ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่าเป็นโปรแกรมและการดำเนินงานซึ่งนักเรียนหรือสถานศึกษาจัดขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ ทักษะที่ไม่มีการให้หน่วยกิต ต้องจัดหาเงินมาดำเนินการเองแต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมแนะนำของสถานศึกษา การจัดกิจกรรมนักศึกษานั้นต้องอยู่บนรากฐานหรือแนวทางที่จะดำเนินการให้เป็นไปสุภาพตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ นี่คือนิยามการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

สมพงษ์ ประทุมทอง (2515: 35-36) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่จัดขึ้นนอกเหนือจากหลักสูตรจัดขึ้นเพื่อทุกคนในสถาบันจัดขึ้นเพื่อประโยชน์และคุณค่าทางสังคม สิ่งที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมจะได้ทั้งความรู้ ความคิด ความเข้าใจในห้องเรียนและตำรา จะหาได้เฉพาะความรู้ แต่ประสบการณ์บางอย่างนั้นจะได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม

จากความหมายต่างๆ ของกิจกรรมนักศึกษา ตามที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ นั้นสรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษาหมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์เพื่อพัฒนาตนเองในด้านส่วนตัว อารมณ์ สังคมและด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาเข้าศึกษาเข้าร่วมสมัครด้วยความสมัครใจ และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคะแนนใดๆ การดำเนินกิจกรรมต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์และได้รับการสนับสนุนจากสถาบันอุดมศึกษา หรือ กิจกรรมต่างๆ ที่นักศึกษาปฏิบัติภายใต้การแนะนำอย่างถูกวิธี และอยู่ในความรับผิดชอบของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

1. ปรับปรุงองค์กรที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา ให้เหมาะสมกับปริมาณงาน
2. สนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาที่จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ พร้อมทั้งปลูกฝังความมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม
3. ส่งเสริมกิจกรรมทางด้านวิทยบริการและส่งเสริมอาชีพให้นักศึกษามีความพร้อมที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน ทั้งในภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ปรับปรุง ระบบ ระเบียบการดำเนินงานทางด้านกิจกรรมของนักศึกษา รวมทั้งระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้ประสานสอดคล้องกันและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
5. ปรับปรุงระบบสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา เช่น ทุนการศึกษา ชุมที่พักนักศึกษา สวัสดิการของนักศึกษา และการดูแลสุขภาพอนามัยของนักศึกษา

การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

นิตยา เจียรตระกูล (2527: 85-105) ได้รวบรวมภารกิจและการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษา ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งในปี พ.ศ. 2514 ใช้ชื่อ "แผนกกิจกรรมนักศึกษา" สังกัดกองกลาง สำนักงานอธิการบดี โดยดำเนินการ ด้านการให้บริการวิชาการ สวัสดิการและกิจกรรมสำหรับนักศึกษา

ต่อมาในปี พ.ศ. 2525 ทบวงมหาวิทยาลัย อนุมัติการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานอธิการบดีใหม่ ดังนั้น "กองงานนักศึกษา" จึงมีการเปลี่ยนชื่อใหม่ "กองกิจการนักศึกษา" และมีการปรับปรุง โครงสร้างงานภายในกองกิจการนักศึกษาออกเป็น 1 หน่วยงาน และ 6 งาน ต่อมาในปี พ.ศ. 2533 ทบวงมหาวิทยาลัย โดยอนุมัติของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ให้แบ่งส่วนราชการกองกิจการนักศึกษา ออกเป็น 8 งาน ดังปรากฏในปัจจุบัน คือ

1. งานธุรการ
2. งานกิจกรรมนักศึกษา
3. งานนักศึกษาวิชาทหาร
4. งานบริการและสวัสดิการนักศึกษา
5. งานแนะแนว จัดหางานและทุนการศึกษา
6. งานกีฬา
7. งานวินัยนักศึกษา
8. งานแพทย์และอนามัย

การแบ่งส่วนบริหารกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

1. สภานักศึกษา ประกอบด้วย สมาชิกจำนวนทั้งสิ้น 64 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง 2 วิธี คือ วิธีระบุตัวบุคคล และวิธีลงคะแนนเลือกตั้งให้ในนามของพรรคโดยไม่ระบุตัวบุคคล

2. องค์การนักศึกษา คือ องค์การบริหารงานส่วนกิจกรรมนักศึกษา ทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานกิจกรรมทั้งปวง ตลอดทั้งเป็นตัวแทนของนักศึกษาในการเป็นปากเป็นเสียงปกป้องผลประโยชน์อันพึงมีได้ของนักศึกษา องค์การนักศึกษามีกรรมการฝ่ายงานทั้งหมด 12 คน

ถ้าจะเปรียบเทียบการปกครองของประเทศกับกิจกรรมนักศึกษาแล้ว องค์การนักศึกษา เปรียบเสมือนรัฐบาล โดยมีชมรมต่างๆ เปรียบเสมือนกระทรวงที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหารและสภานักศึกษาทำหน้าที่เป็นองค์กรนิติบัญญัติ คอยควบคุมดูแลและตรวจสอบการทำกิจกรรมในส่วนของนักศึกษาด้วย

คณะกรรมการชมรม

1. การดำเนินกิจกรรมของแต่ละชมรมนักศึกษา ให้มีคณะกรรมการประกอบด้วย สมาชิก ซึ่งสมาชิกของแต่ละชมรมเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้

- 1.1 ประธาน
- 1.2 รองประธานคนที่หนึ่ง
- 1.3 รองประธานคนที่สอง
- 1.4 เลขานุการ

- 1.5 เทร่ญญิก
- 1.6 ปฏิคม
- 1.7 พัสตุ
- 1.8 ประชาสัมพันธ์
- 1.9 นายทะเบียน
- 1.10 กรรมการกลางไม่เกินสามคน

ประเภทของกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

กิจกรรมด้านวิชาการ แบ่งออกเป็นชมรมต่าง ๆ เช่น ชมรมนิติศาสตร์ ชมรมบัญชี ชมรมภาษาอังกฤษ และภาษาศาสตร์ ชมรมจิตวิทยา ชมรมเคมี ชมรมคณิตศาสตร์ ฯลฯ กิจกรรมที่จัดขึ้นในด้านนี้เพื่อแสวงหาความรู้ด้านวิชาการอันควรได้รับการส่งเสริมให้มีความสมดุลย์ในด้านความคิดแง่ต่าง ๆ โดยสมบูรณ์

1. กิจกรรมด้านกีฬา แบ่งออกเป็น ชมรมต่อสู้ป้องกันตัว ชมรมกีฬาในร่ม ชมรมรักบี้ ฟุตบอล ชมรมแบดมินตัน ชมรมตะกร้อ ชมรมเทนนิส ฯลฯ

กิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีขอบเขตดังนี้

- 1.1 ส่งเสริมให้นักศึกษาเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ พละนาสัย และพัฒนาบุคลิกภาพ
- 1.2 ส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันท์มิตร ความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งผู้เล่นและผู้ชม
- 1.3 เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬา เพื่อยกมาตรฐานกีฬาให้สูงขึ้น
- 1.4 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ เพื่อเพิ่มทักษะในด้านกีฬา
- 1.5 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ เพื่อเพิ่มทักษะด้านกีฬา

2. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม แบ่งออกเป็น ชมรมดนตรีไทย ชมรมดนตรีสากล ชมรมศิลปะและการแสดง ชมรมเชียร์ ชมรมปาฐกถา ชมรมถ่ายภาพ และโต้วาที ฯลฯ

กิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีขอบเขตดังนี้

- 2.1 เพื่อส่งเสริม เผยแพร่ และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม
- 2.2 เพื่อสนับสนุนนักศึกษาให้ความสนใจและมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อให้เกิด

ความชำนาญ และมีสุนทรีย์ภาพในศิลปด้านต่าง ๆ อันไม่ขัดต่อวัฒนธรรมอันดี

3. กิจกรรมด้านวิชาการ แบ่งออกเป็นชมรมต่าง ๆ เช่น ชมรมนิติศาสตร์ ชมรมบัญชี ชมรมภาษาอังกฤษ ชมรมจิตวิทยา ชมรมเคมี และชมรมภาษาศาสตร์ กิจกรรมที่จัดขึ้นในด้านนี้เพื่อแสวงหาความรู้ด้านวิชาการอันควรได้รับการส่งเสริมให้มีอิสระทางความคิด แต่ต้องอยู่ในขอบเขตโดยให้มีความสมดุลย์ในด้านความคิดแง่ต่าง ๆ โดยสมบูรณ์

4. กิจกรรมด้านบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ แบ่งออกเป็น ชมรมค่ายอาสาพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชมรมศึกษาปัญหาอาเสพติด ชมรมศึกษาปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม ชมรมศึกษาพัฒนาชาวไทยภูเขา ชมรมศึกษาปัญหาเกษตรกร ฯลฯ

การจัดกิจกรรมด้านนี้ในขอบเขต

- 4.1 ให้นักศึกษาใช้เวลาเพื่อพัฒนาตนเองให้พร้อม เพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม
- 4.2 ให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ให้เกิดประโยชน์

4.3 ปลุกฝังให้นักศึกษาได้ตระหนักในภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะต้องมีต่อสังคมอันจะเกิดผลต่อประเทศชาติ

กิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2547: 57-69) ได้ระบุกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมไว้ 12 ชมรม ดังนี้

1. ชมรมถ่ายภาพ คือ ศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้สำหรับคนรักการถ่ายภาพ การทำกิจกรรมเพื่อนักศึกษาเป็นหลัก โดยจะมีการสอนเทคนิคการถ่ายภาพให้กับสมาชิกชมรม ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกล้องถ่ายภาพและส่วนประกอบที่สำคัญ แนะนำกล้องถ่ายภาพแบบต่าง ๆ สอนเทคนิค วิธีการถ่ายภาพ ทุกขั้นตอนตั้งแต่การถือกล้อง จนถึงการล้างฟิล์ม ตั้งแต่เบื้องต้นจนถึงขั้นสูง การเลือกฟิล์มการถ่ายภาพในที่มืด การใช้แฟลชการถ่ายภาพแบบต่าง ๆ รวมถึงข่าวคราวความเคลื่อนไหวในวงการถ่ายภาพ ประกวดภาพถ่าย รวมภาพถ่ายจากสมาชิก และช่วยเหลือในการเก็บภาพกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย

การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆของชมรม ดังนี้

- 1.1 ฝึกอบรมสมาชิกด้านถ่ายภาพและห้องมืดเบื้องต้น
- 1.2 ถ่ายภาพสัมพันธ
- 1.3 สัมมนาผู้ปฏิบัติงาน
- 1.4 โครงการประกอบการค้นคว้าด้านการถ่ายภาพและห้องมืด
- 1.5 อบรมถ่ายภาพขั้นสูง
- 1.6 ถ่ายภาพนอกสถานที่
- 1.7 ประกวดถ่ายภาพระดับอุดมศึกษา (กรุงเทพ-ปริมณฑล)
- 1.8 นิทรรศการภาพถ่าย

2. ชมรมขับร้องประสานเสียง คือ ชมรมที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้นักศึกษาและบุคคลทั่วไปตระหนักและเห็นความสำคัญของดนตรีซึ่งเป็นสิ่งจรรโลงใจ การร้องเพลงเป็นศิลปะแขนงหนึ่ง ซึ่งช่วยฝึกฝนทักษะการร้องเพลง และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดความมั่นใจ และกล้าแสดงออกด้านการร้องเพลงต่อสาธารณะชน ชมรมมีการจัดกิจกรรมอบรมร้องเพลงขึ้นในแต่ละปีมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีงานต่าง ๆ มากมาย หลากหลายงาน ทางสถาบันต้องการนักร้องประสานเสียง ชมรมได้ร่วมทำกิจกรรม โดยการขับร้องประสานเสียงในงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆของชมรม ดังนี้

- 2.1 โครงการพัฒนาบุคลากร
- 2.2 โครงการอบรมขับร้องประสานเสียง
- 2.3 โครงการเทียบเสียงเปียโน
- 2.4 ประกวดร้องเพลงไทยสากล

3. ชมรมดนตรีสากล คือ ชมรมที่รวมตัวกันของคนที่รักเสียงเพลง รักเสียงดนตรี มีการอบรมดนตรีทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ มีฐานะเป็นแผนกดนตรีสากลของมหาวิทยาลัย ภายใต้ชื่อ RU. BAND นักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมได้มีโอกาสในการแสดงดนตรีทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมในการจัดงานเพลงต่างของสถาบันเรื่อยมา

การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆของชมรม ดังนี้

- 3.1 โครงการดนตรีเพื่อสังคม
- 3.2 ดนตรีต้อนรับน้องใหม่
- 3.3 คัดเลือกนักร้อง-นักดนตรี
- 3.4 โครงการอบรมและเตรียมบุคลากร
- 3.5 แสดงผลงานดนตรีสากล

4. ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์ คือ กลุ่มของชมรมนักศึกษาที่หวังจะดำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไว้ และร่วมกันถ่ายทอดศิลปะแขนงนี้ไม่ให้สูญหายไป แม้ว่าอารยธรรมจากต่างชาติเข้ามามีอิทธิพลในสังคมจนทำให้คนหลงลืมวัฒนธรรมของตนไป แต่ยังมีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ยังให้ความสำคัญในการผดุงรักษาและสืบทอดดนตรีและนาฏศิลป์ไทย ภายในชมรมมีการสอนนาฏศิลป์ และการจัดตั้งวงดนตรีไทยของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆของชมรม ดังนี้

- 4.1 สัมมนาทางวิชาการ
- 4.2 จัดสอนและฝึกซ้อมดนตรีไทยและนาฏศิลป์
- 4.3 ไหว้ครู ครอบครูดนตรีไทยและนาฏศิลป์
- 4.4 เผยแพร่ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ส่วนกลาง
- 4.5 คีตนาฏกรรมรามคำแหง
- 4.6 โครงการดนตรีไทยในอุดมศึกษา
- 4.7 สังคีตรามคำแหง

5. ชมรมดนตรีลูกทุ่งสุโขทัย คือ ชมรมที่ใช้เพลงลูกทุ่งเป็นสื่อกลางในการทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นการรวมตัวกันของนักศึกษา ที่รักในเพลงลูกทุ่งที่เรียบง่าย ไพเราะ มีความเป็นไทย ทั้งในเรื่องของภาษา ทำนอง และการขับร้อง อาจเป็นเพราะเสน่ห์ของมนต์เพลงลูกทุ่งที่มีกลิ่นอายของความสนุกสนาน ความเป็นกันเอง ใช้ภาษาที่เข้าใจกันง่ายๆ ตรงไปตรงมา ทำให้ทั้งเนื้อและทำนองเพลงลูกทุ่งติดหูจนร้องกันติดปากได้ไม่ยาก และเป็นที่น่าสนใจต่อสมาชิกชมรม

การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆของชมรม ดังนี้

- 5.1 ประกวดร้องเพลงลูกทุ่งไทยชิงชนะเลิศมหาวิทยาลัย
- 5.2 เผยแพร่ผลงานและเปิดแสดงดนตรีภายใน
- 5.3 คัดเลือกนักร้อง-นักดนตรี
- 5.4 เสริมทักษะทางด้านดนตรีและเสียงเพลง
- 5.5 นิทรรศการดนตรีลูกทุ่ง

6. ชมรมศิลปะการแสดง คือ ชมรมที่ส่งเสริมศาสตร์และศิลปะการแสดงในหลายแขนง ไม่ว่าจะเป็น การเต้น การรำ การแสดงละครเวที ความรู้ทางการจัดเวที และฉาก ความรู้พื้นฐานในการเขียนบทละคร โดยมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อเพิ่มความรู้ทางด้านการแสดงให้กว้างขึ้น เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในอาชีพและชีวิตประจำวันของนักศึกษาต่อไป

การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆของชมรม ดังนี้

- 6.1 ปฐมนิเทศ ครอบครุการแสดง
- 6.2 อมรมการแสดง
- 6.3 ละครเวที
- 6.4 มหกรรมการแสดง

7. ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย คือ ชมรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับพุทธศาสนา เนื้อหาสาระทางด้านธรรมะ การใช้ชีวิตอย่างไรให้มีความสุข การเดินสายกลาง โดยมีการเผยแพร่ข่าวสาร การดำเนินงาน กิจกรรม และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมของชมรมพระพุทธศาสนา การประกอบศาสนพิธี ไม่ว่าจะเป็น การแห่เทียน การทำบุญตักบาตร การนั่งสมาธิ และการจัดอบรมให้ทราบประวัติความเป็นมาของศาสนาพุทธ หลักธรรม วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาของไทย

การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆของชมรม ดังนี้

- 7.1 ปฐมนิเทศ และไหว้ครู
- 7.2 วารสารธรรม-ธรรมทัศน์
- 7.3 นิทรรศการ
- 7.4 อบรมทายาทและอุปสมบทหมู่ภาคฤดูร้อน
- 7.5 ถาม-ตอบปัญหาธรรมะทางก้าวหน้า
- 7.6 ค่ายคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติรามคำแหงรวมใจชุดงศ์ราชบุชา
- 7.7 ปฏิบัติธรรมและศาสนกิจประจำวัน
- 7.8 ทำบุญตักบาตร

8. ชมรมนักศึกษามุสลิม คือ ชมรมที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวมของนักศึกษามุสลิม ที่มาจากทั่วประเทศ มารวมตัวกันเพื่อพัฒนาจิตใจ มาอยู่รวมกันในฐานะที่เป็นนักศึกษามุสลิม มีการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียน ทั้งความรู้ทางศาสนาและความรู้ทางด้านสามัญมีการบริการให้ยืมหนังสือ และวารสารต่างๆที่เป็นความรู้ อีกทั้งยังมีการกวดวิชาสาขาต่างๆจากผู้ที่มีความรู้ทั้งทาง สาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ มนุษยศาสตร์ เป็นต้น

การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆของชมรม ดังนี้

- 8.1 รอมฎอนสัมพันธ์
- 8.2 นิทรรศการเปิดโลกมุสลิม
- 8.3 ค่ายอบรมเยาวชนมุสลิมภาคฤดูร้อน
- 8.4 ค่ายศึกษาพัฒนาชนบทและนักศึกษาวัฒนธรรมอิสลาม

8.5 อบรมจริยธรรมและศึกษาปัญหาเสียดิจ

8.6 สัมมนาวิชาการ สัมมนาสดริ่มสลิ

8.7 กีฬามุสลิมสัมพันธ์

9. ชมรมคริสตศาสนา คือ การรวมตัวกันของกลุ่มนักศึกษาที่นับถือและศรัทธาในพระเจ้า เพื่อมาปรึกษาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิด ความเชื่อในพระเจ้า การให้อภัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนร่วมโลก ระหว่างพี่น้อง และเพื่อประกาศความเป็นพระกิตติคุณ การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆของชมรม ดังนี้

9.1 สัมมนาหลักจริยธรรม

9.2 โครงการสายใจชีวิตเพื่อสังคม

9.3 ค่ายอบรมธรรมเพื่อชีวิตและสังคม

9.4 สัปดาห์นิตรรคการคริสตศาสนาสมภพ

10. ชมรมปาฐกถาและไต่वाที่ คือ ชมรมของนักศึกษาที่รักและสนใจการพูดในที่สาธารณะ การไต่वाที่ กล่าวแสดงออก การพูดเป็นเรื่องของการติดต่อสื่อสาร เป็นหน้าต่างของความรู้สึก นักพูดที่ดีจึงต้องมีความสามารถเฉพาะด้าน ฉะนั้นศิลปะการพูดเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ชมรมปาฐกฐาและไต่वाที่มีการอบรมให้นักศึกษามีศิลปะในพูด มีการส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักมีความคิด มีปฏิภาณไหวพริบที่ดี มีการสอนบุคลิกภาพในการเป็นนักพูดที่ดี เพื่อชิงด้วยการไต่वाที่ทั้งในและนอกสถาบัน นำมาซึ่งชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆของชมรม ดังนี้

10.1 อบรมศิลปะการพูดต่อที่ประชุม

10.2 เปิดมานปาฐกถาและไต่वाที่

10.3 สุนทรพจน์-ไต่वाที่ชิงถ้วยมหาวิทยาลัยรามคำแหง

10.4 วาที่นิตรรค

10.5 การพูดสัญจร

10.6 คัดเลือกการไต่वाที่ชิงถ้วยพระราชทาน พระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี

11. ชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น คือ เป็นศูนย์รวมของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในแต่ละภาค แต่ละท้องถิ่น เป็นศูนย์รวมของศิลปวัฒนธรรมให้นิสิตและผู้สนใจได้ศึกษา เป็นแหล่งพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการหาทางบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่ชุมชนของตน เพื่อธำรงรักษา ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมโดยเฉพาะทางภาคอีสาน เพื่อกระตุ้นเตือนให้นักศึกษาได้ตระหนักคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่

การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆของชมรม ดังนี้

11.1 โครงการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานประจำปี

11.2 ฟอซุนพาเลงสืบสานตำนานแห่งที่ราบสูง

11.3 สืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น

12. ชมรมเชียร์ คือ ชมรมที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสร้างรากฐานของชุมชน การสร้างความสามัคคี ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับชมรม ปลุกจิตสำนึกความเป็นนักศึกษาให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เน้นการทำงานเป็นทีม และการทำงานมวลชนโดยให้ทุกคนมีส่วนร่วม และในการจัดกิจกรรมกีฬาทั้งในและนอกสถาบัน ชมรมเชียร์มีส่วนช่วยให้งานกีฬาแต่ละครั้งมีสีสัน น่าสนใจ

การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆของชมรม ดังนี้

12.1 สัมนาเชิงวิชาการ

12.2 กีฬาสัมพันธ์

12.3 ประกวดเชียร์ลีดเดอร์ Seacon square

12.4 นิทรรศการ แสดงผลงาน

12.5 ประกวดกองเชียร์ ไทยแลนด์ยูนิเวอร์ซิตี ลีกคัพ

ภาพกิจกรรมกีฬาสัมพันธ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮาร์โลด (Harriod. 1967: 2782 – A) ได้ศึกษาเรื่องการควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อค้นหาหลักเกณฑ์จะใช้ควบคุมกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือการปลูกฝังสร้างเสริมพัฒนาการและส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษา นโยบายการควบคุมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยควรขึ้นอยู่กับเหตุผล และผลทางด้านคุณธรรมวัฒนธรรม ควรกำหนดขอบเขตให้กว้าง ๆ และยืดหยุ่นพอสมควร การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเป็นบทบาทที่ทางวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุน มหาวิทยาลัยยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมสังคมที่เกิดขึ้นของนักศึกษา

อ็อตโต (Otto .1972: 627-A) ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องการใช้และขอบข่ายของการใช้สิ่งอำนวยความสะดวก ที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาล เพื่อการจัดนันทนาการชุมชนในเขต การศึกษารัฐวิสคอนซิน โดยมีความมุ่งหมายที่จะสำรวจสภาพปัจจุบัน เกี่ยวกับการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาลเพื่อการจัดนันทนาการชุมชนในเขตการศึกษาของรัฐวิสคอนซิน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามและศึกษาเอกสารต่างๆ ผลการวิเคราะห์พอสรุปได้ว่า กฎหมายของรัฐวิสคอนซินส่งเสริมให้ชุมชนใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาล เพื่อการจัดนันทนาการโดยมีคณะกรรมการศึกษาหน่วยงานนันทนาการชุมชนเป็นผู้วางนโยบายจัดโครงการนันทนาการ จัดผู้นำผู้ให้คำปรึกษาและการให้บริการด้านอื่นๆ อย่างไรก็ตามห้ามการจัดกิจกรรมที่นอกเหนือไปจากกิจกรรมนันทนาการ เช่น การจัดกิจกรรมทางด้านการค้า ศาสนา การปกครอง หรืองานเลี้ยงสังสรรค์ที่มีการจัดบริการเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาขอบเขตของการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ปรากฏว่า เด็กก่อนวัยเรียนและคนสูงอายุ (65 ปีขึ้นไป) ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นน้อยมาก ปัญหาที่เกิดจากการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ คือ ผู้นำและผู้ให้คำปรึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนของ

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม การโรงของโรงเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชน แม้ว่า
จะได้ค่าเช่าสิ่งอำนวยความสะดวกแล้วก็ตาม และบางโรงเรียนเพื่อการศาสนา แต่มิได้ระบุไว้เป็นลาย
ลักษณ์อักษรในระเบียบและนโยบาย

ยามากูชิและโอกาดะ (Yamaguchi and Okada . 1988: 128) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเข้าร่วม
เป็นสมาชิกศูนย์สุขภาพตามการรับรู้ของผู้ใช้บริการ จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าดังนี้
เพื่อตรวจสอบปัจจัยในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของศูนย์สุขภาพตามการรับรู้ของผู้ใช้บริการโดยมี
จุดมุ่งหมายต่าง ๆ ดังนี้

1. ความพึงพอใจอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
2. ความพึงพอใจที่มีต่อเจ้าหน้าที่
3. ความพึงพอใจในกิจกรรม การออกกำลังกาย

โดยได้ข้อมูลจากสมาชิก จำนวน 186 คนของศูนย์สุขภาพเอกชน 5 แห่ง ในโตเกียวประเทศ
ญี่ปุ่น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ผลการวิจัยพบว่า
ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของศูนย์สุขภาพ คือมีความพึงพอใจในกิจกรรม การออกกำลังกาย
ประมาณร้อยละ 23 การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของศูนย์สุขภาพพิจารณาจากการจัดการที่ดี การมีส่วนร่วมใน
กิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้นแต่ความตั้งใจที่จะเข้าร่วมโปรแกรมกีฬายังมีน้อย

สแตนฟอร์ด (Standford. 1990: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
นอกหลักสูตรที่มีต่อการพัฒนาของนักศึกษาในด้านต่างๆโดยประชากรในการวิจัยประกอบ ด้วยผู้นำ
นักศึกษาในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ 2 แห่งในฟลอริดา คือ Florida State University และ University of
Florida ซึ่งวัดโดยแบบสำรวจกิจกรรมนักศึกษา โดยมีเพศ และสถานะการพักอาศัยเป็นตัวแปรอิสระ
ส่วนการพัฒนาของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่ศึกษามี 3 ด้าน คือ การสร้างเป้าหมายที่ชัดเจน การพัฒนาสัม
พันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ และความเป็นอิสระทางวิชาการโดยใช้แบบวัดงานพัฒนาการและวิถี
ชีวิตใน เป็นเครื่องมือในการประเมินการพัฒนาของผู้นำนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการทดสอบคำถามในการ
วิจัยคือ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าเมื่อแยกกลุ่มตาม
สถาบันพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอก
หลักสูตรแบบไม่เป็นองค์กร การมีส่วนร่วมในกิจกรรมแบบไม่เป็นองค์กร และการสร้างเป้าหมายที่
ชัดเจนในกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่งนั้น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบ
องค์กรมี ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะใน
กลุ่มตัวอย่างจาก Florida State University และไม่พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์กร หรือแบบไม่เป็นองค์กร กับความเป็นอิสระทาง
วิชาการ ในกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่ง เมื่อนำการถดถอยพหุคูณเข้ามาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ
ดูว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์กรกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมแบบไม่เป็นองค์กร
หรือค่ารวมจาก 2 ค่านี้สามารถทำนายการพัฒนาของนักศึกษาในด้านต่างๆ ได้ดีกว่าหรือไม่พบว่าค่า F
มีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการสร้างเป้าหมายที่ชัดเจนในกลุ่มตัวอย่างจาก Florida State University

เท่านั้น และในกลุ่มนี้พบว่าสัดส่วนของความแปรปรวนร่วมของการพัฒนาด้านการสร้างเป้าหมายที่ชัดเจนมากกว่าหากทำนายโดยใช้คะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์รวมกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมแบบไม่เป็นองค์รวมมาทำนายร่วมกัน แต่เมื่อใส่ตัวแปรเพศและที่พักอาศัยเข้าไปในการวิเคราะห์ด้วย ผลปรากฏว่า ตัวแปร 2 ตัวนี้มีผลทางลบต่อข้อค้นพบที่เกิดขึ้นในการวิเคราะห์ตอนต้น

เรย์มอร์ (Reymore.1994: 702) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในช่วงที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาช่วงวัยรุ่นในมหาวิทยาลัย จนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและการคงอยู่ของรูปแบบพฤติกรรมการใช้เวลาว่างตามช่วงวัยดังกล่าว ได้แก่เพื่อนสนิทและผู้ปกครอง รูปแบบการใช้เวลาว่างที่ทำการศึกษได้แก่ระดับการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวทางร่างกาย กิจกรรมบันเทิง กิจกรรมที่บ้าน และกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่เสี่ยงอันตราย แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงโดยการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างสูงขึ้นเมื่อเข้าเรียนระดับมหาวิทยาลัย จะมีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น

วัตสัน (Watson.1997: 3251) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของทัศนคติและแรงจูงใจ ของการใช้เวลาว่างที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการการออกกำลังกายของนักศึกษาในวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างวันละ 2-3 ชั่วโมง ในการดูโทรทัศน์หรือทำกิจกรรมที่ไม่มีการเคลื่อนไหวซึ่งเขาสรุปไว้ว่านักศึกษามีเวลาว่าง แต่ไม่ใช่เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการการออกกำลังกายขาดทัศนคติที่ดี ขาดแรงจูงใจ ตลอดจนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการการออกกำลังกายเพื่อนันทนาการ

งานวิจัยในประเทศ

จามรี สิงห์ทองอนันต์ (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการให้บริการของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการให้บริการของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและความคาดหวัง จำแนกตาม เพศ ระดับอายุ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบ ค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทุกเพศ ทุกระดับอายุและทุกคณะที่ศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันต่อการให้บริการของบัณฑิตวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน และประเมินคุณภาพการให้บริการแก่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทุกเพศ ทุกระดับอายุ ทุกคณะที่ศึกษา มีความคาดหวังต่อการให้บริการของบัณฑิตวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน และคาดหวังต่อการให้บริการของบัณฑิตวิทยาลัย ที่ให้บริการแก่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมให้อยู่ในระดับมากที่สุด

3. สภาพปัจจุบันและความคาดหวังของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีต่อการให้บริการของบัณฑิตวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่นักศึกษามีความคาดหวังให้คุณภาพในการปฏิบัติงานสูงกว่าสภาพปัจจุบันในทุกด้าน

วิชณี งามวิชา (2542: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรม ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาโรงเรียนรัตนพนิชยการ โดยแบ่งเป็นปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 339 คน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมจำนวน 85 คน และ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เป็นสมาชิกชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมอนุรักษ์ไทย ชมรมดนตรีไทย ชมรมถ่ายภาพ ชมรมลีลาศ และชมรมกีฬาของโรงเรียน รัตนพนิชยการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 254 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1.ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามชมรม พบว่า อาจารย์ชมรมถ่ายภาพมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมทั้งโดยรวมทุกด้าน และรายด้านอยู่ในระดับมาก และอาจารย์ชมรมลีลาศมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามชมรม พบว่านักศึกษาชมรมอนุรักษ์ไทยมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องก็อยู่ในระดับน้อยเช่นกัน

3. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการดำเนินการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สังคม ลาภเจริญ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตบางนา ปัจฉิมสวัสดิ์ – สุวรรณภาศรี (รามคำแหง 2) ปีการศึกษา 2542 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีต่อสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตบางนา ใน 5 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการให้บริการแก่นักศึกษา ด้านการสังคมในกลุ่มเพื่อน ด้านการจัดกิจกรรมแก่นักศึกษา และด้านอาคารสถานที่ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาเขตบางนา(รามคำแหง 2) ใน 5 ด้าน

จากกลุ่มประชากรตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้ง 7 คณะจำนวน 96,030 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ หาค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการทดสอบค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2542 มีเจตคติต่อสภาพแวดล้อมโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน ปรากฏว่าด้านการสังคมในกลุ่มเพื่อน นักศึกษามีเจตคติค่อนข้างสูง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2452 มีเจตคติต่อสภาพแวดล้อมโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน ปรากฏว่าด้านการสังคมในกลุ่มเพื่อน นักศึกษามีเจตคติค่อนข้างสูง

2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 252 ที่มีเพศ อายุ ต่างกันและสังกัดคณะต่างกัน มีเจตคติต่อสภาพแวดล้อมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ที่มีเพศ อายุ ต่างกันและสังกัดคณะต่างกัน มีเจตคติต่อปัญหาสภาพแวดล้อมโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

อัญญาภา เครือมนคงภักดิ์ (2542: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการจัดสวัสดิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการจัดสวัสดิการในด้านต่าง ๆ รวม 6 ด้าน คือ ด้านการให้กู้เงิน ด้านการเคหะสงเคราะห์ ด้านการสงเคราะห์ราชการ ด้านการฌาปนกิจสงเคราะห์ ด้านการศึกษาและนันทนาการและด้านสวัสดิการอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจระหว่างบุคลากรที่มีต่อการจัดสวัสดิการของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลาที่ปฏิบัติราชการในมหาวิทยาลัย ระดับเงินเดือน ตำแหน่งหน้าที่ ตลอดจนการใช้บริการสวัสดิการจัด มหาวิทยาลัยรามคำแหงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอาจารย์ 805 คน ข้าราชการ 1,955 คน และลูกจ้าง 1,004 คน

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า อาจารย์ ข้าราชการและลูกจ้าง มีความพึงพอใจต่อการจัดสวัสดิการทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระยะเวลาที่ปฏิบัติราชการในมหาวิทยาลัย ตำแหน่งหน้าที่และการใช้บริการ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการจำแนกตามระดับการศึกษาและระดับเงินเดือนแล้ว มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สัมฤทธิ์ ใจดี (2544: บทคัดย่อ) ผู้วิจัยได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 626 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามวัดเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่น 0.92

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมและแต่ละด้านอยู่ในระดับดี

2. นักศึกษาที่มีเพศ คณะ และชั้นปีต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม ค่าใช้จ่ายต่างกันมีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ด้านกิจกรรม ศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธารรงค์ แก้วผดุง. (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี ราชมนคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมนคล วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัด กิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาที่ศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมนคล วิทยาเขตวัง ไกลกังวล ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 ถึง ชั้นปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 335 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบัน เทคโนโลยีราชมนคล วิทยาเขตวังไกลกังวล มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมนคล วิทยาเขตวังไกลกังวลมีความคิดเห็นต่อการจัด กิจกรรมนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านกิจกรรม นันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมนคล วิทยาเขตวังไกลกังวล เพศชายและหญิง มีความ คิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่าด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมนคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากรมีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมนคล วิทยาเขตวังไกลกังวล ที่มีกลุ่มสาขาที่ศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัทมา จิตปริดากร. (2547: บทคัดย่อ) ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้เวลาว่างของ ประชาชนในชุมชนแออัดคลองลำปึก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา สภาพและปัญหาการใช้เวลาว่างของประชาชนในชุมชนแออัดคลองลำปึก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมและเป็นรายด้านสามด้าน คือ ด้านการจัดและดำเนินการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านกิจกรรมนันทนาการพิเศษ

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ประชาชนที่เป็นชายจำนวน 131 คน และเป็นหญิงจำนวน 189 คน ในชุมชนแออัด คลองลำปึก เขตดุสิต กรุงเทพมหานครที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .85 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพการใช้เวลาว่างของประชาชนในชุมชนแออัดคลองลำปึกเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้เวลาว่าง ทั้งโดยรวมและเป็นรายด้าน ทั้งสามด้าน คือ ด้านการจัดและดำเนินการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านกิจกรรม นันทนาการพิเศษ ว่าไม่มีความเหมาะสม

2. ปัญหาการใช้เวลาว่างของประชาชนในชุมชนแออัดคลองลำปึก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยรวมประชาชนส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการจัดและดำเนินการ และด้านกิจกรรมนันทนาการพิเศษ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกประชาชนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

วารุณี ก้วยไข่มุก. (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัญหาการบริหารขององค์กรกิจกรรมนิตินิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นการบริหารงานองค์กรกิจกรรมนิตินิต 7 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดบุคลากร ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน ด้านการรายงาน และด้านงบประมาณ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหาร 17 คน อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิตินิต 60 คน และนิสิต 474 คน รวมทั้งสิ้น 551 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิต เห็นว่าการบริหารงานองค์กรกิจกรรมนิตินิตในแต่ละด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิต เห็นว่าการบริหารงานองค์กรกิจกรรมนิตินิตในแต่ละด้านโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานกิจกรรมนิตินิตต่างกัน มีความคิดเห็นด้านรายงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

4. อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้รับมอบหมายให้คำปรึกษาประจำองค์กรกิจกรรมนิตินิตต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานกิจกรรมนิตินิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

5. นิสิตที่สังกัดองค์กรต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานกิจกรรมนิตินิตในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า แนวคิด และทฤษฎีต่างๆอันเกี่ยวเนื่องกับนันทนาการ สามารถที่จะอ้างอิงได้ว่ากิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ศิลปะ ดนตรี เสียงเพลง เกม กีฬา งานอดิเรก มีคุณประโยชน์ต่อชีวิต ซึ่งแต่ละบุคคลก็สามารถเลือกทำกิจกรรมเหล่านั้นได้ตามความต้องการ ตามความพึงพอใจของตนเอง แต่ความต้องการเหล่านั้นแปรเปลี่ยนไปตามสถานภาพของตนเอง นั่นก็คือ เพศ อายุ สถานภาพการทำงาน ระดับการศึกษา รายได้ โดยแต่ละคนจะปรับตัวให้สอดคล้องกับกิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ ผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดที่จะศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมศิลปวัฒนธรรม จำนวน 8,718 คน สํารวจข้อมูลเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2547

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมศิลปวัฒนธรรม โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเคริจซีและมอร์แกน (Krejcie และ Morgan. 1970: 608) ที่ขนาดประชากร 8,718 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลจำนวน 400 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) มีขั้นตอนดังนี้

1. สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เข้าร่วมกิจกรรมชมรมศิลปวัฒนธรรม มา 8 ชมรม โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก
2. สุ่มจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เข้าร่วมกิจกรรมชมรมศิลปวัฒนธรรม โดยนำมาแบ่งตามสัดส่วนของแต่ละชมรม และเพศ แสดงให้เห็นในตาราง 1
3. เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ชมรม	ประชากร (คน)			ประชากร (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. ชมรมถ่ายภาพ	507	463	970	24	21	45
2. ชมรมขับร้องประสานเสียง	442	517	959	20	23	43
3. ชมรมดนตรีสากล	630	450	1,080	29	20	49
4. ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์	566	645	1,211	26	29	55
5. ชมรมศิลปะการแสดง	400	527	927	20	24	44
6. ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย	615	706	1,321	28	32	60
7. ชมรมนักศึกษามุสลิม	736	664	1,400	34	30	64
8. ชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น	392	458	850	19	21	40
รวม	4,288	4,430	8,718	200	200	400

ที่มา : เสาวลักษณ์ พลรัฐนาสิทธิ. (2547, 9 พฤศจิกายน). สัมภาษณ์โดย ธีญญชนก เฟื่องผา
ที่สำนักงานกิจการนักศึกษา.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้างานวิจัย วิทยานิพนธ์ เอกสาร บทความ และหนังสือพิมพ์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง
กับสภาพและความคาดหวัง กิจกรรมนันทนาการ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลศึกษาหลักเกณฑ์ และเป็นแนวทาง
ในการสร้างเครื่องมือ

2. ศึกษาสภาพการเข้าร่วมและการจัดกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมโดยทั่วไป ของมหาวิทยาลัย
รามคำแหง

3. นำข้อมูลมาสร้างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วม
กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

4. นำแบบสอบถามฉบับร่างไปปรึกษาประธานกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบ
แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะของแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบสอบถามแยกเป็น 2 ช่วง ดังนี้

2.1 แบบสอบถามสภาพและความคาดหวังของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังนี้

- ด้านสภาพ โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบ่งเป็น มี กับ ไม่มี, จริง กับ ไม่จริง,เหมาะสม กับ ไม่เหมาะสม เป็นต้น
- ด้านความคาดหวัง โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยศึกษาสภาพและความคาดหวัง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดและดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านคุณประโยชน์

2.2 แบบสอบถามปลายเปิดแสดงข้อเสนอแนะ (Open End)

เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย

1. สภาพความเป็นจริง

เกณฑ์ในการประเมินผลระดับสภาพความเป็นจริงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้เกณฑ์การประเมินแบบอิงเกณฑ์ของกรมวิชาการ (อารมณ นาวากาญจน์. 2546: 55 ;อ้างอิงจาก กรมวิชาการ .2535: 24) ดังนี้

ค่าร้อยละ	80 – 90	หมายถึง	สูงมาก
ค่าร้อยละ	70 – 79	หมายถึง	สูง
ค่าร้อยละ	60 – 69	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าร้อยละ	40 – 59	หมายถึง	น้อย
ค่าร้อยละ	0 – 39	หมายถึง	น้อยมาก

2. ความคาดหวัง

ข้อคำถามแบ่งมาตราส่วนค่าวัดความคาดหวัง แบ่งเป็น 5 ช่วงและกำหนดน้ำหนักคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

นำระดับความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มาแปลความหมายเป็นค่าเฉลี่ยรายข้อ และรายด้าน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9) ดังนี้

ระดับความคาดหวัง	ค่าเฉลี่ย
สูง	3.67 – 5.00
ปานกลาง	2.34 – 3.66
ต่ำ	1.00 – 2.33

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว นำแบบสอบถามเสนอประธานกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบและแนะนำแก้ไขปรับปรุง จากนั้นนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจเนื้อหา และหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน (อยู่ในภาคผนวก) หลังจากให้ผู้เชี่ยวชาญและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมคำแนะนำต่าง ๆ ไปพิจารณา กับประธานกรรมการควบคุมปริญญาโทอีกครั้ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองเพื่อหาความเชื่อมั่น
2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน ได้แก่ นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมชมรมด้านอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach, 1970: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85 หรือ $\alpha = 0.8537$

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปถามนักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ระหว่างวันที่ 1 – 30 ธันวาคม 2547
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามไปดำเนินการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Package the Social Sciences) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ
2. นำข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
3. การศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินระดับความคาดหวังโดยใช้เกณฑ์การประเมิน
4. เปรียบเทียบความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ข้อ 1,2
5. เปรียบเทียบความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามตัวแปร ชมรม ระยะเวลาการเป็นสมาชิก และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่

มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติทดสอบค่า เอฟ (F-test) หรือทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 3,4 โดยทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Different's Method)

6. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด มาพิจารณารวบรวมข้อเสนอแนะนำเสนอในรูปแบบความเรียง และนำไปประกอบการอภิปรายผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย ใช้สถิติดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าความถี่ (Frequency)

1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.4 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่

2.1 ทดสอบค่า ที (t-test)

2.2 ทดสอบค่า เอฟ (F-test)

2.3 ทดสอบความที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทดสอบโดยใช้วิธี LSD

(Least Significant Different's Method)

3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

3.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้ทรงคุณวุฒิวิเคราะห์ออกมาในเชิงปริมาณหรือตัวเลข

3.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง และเพื่อให้เกิดความหมายที่ตรงกันผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ และอักษรในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงแบบที (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงแบบเอฟ (F – distribution)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
df	แทน	ขั้นแห่งความอิสระ (Degrees of Freedom)
P	แทน	ความน่าจะเป็นหรือโอกาสสำหรับการบอกนัยสำคัญทางสถิติ (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จากข้อมูลที่รวบรวมได้โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติและนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ เพศ อายุ ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก ชมรม โดยการแจกแจงความถี่เป็นคำร้อยละ นำเสนอในรูปของตารางและความเรียง ดังปรากฏในตาราง 2

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพความเป็นจริงและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดและดำเนินการ ด้านบุคลากร และด้านคุณประโยชน์ โดยการแจกแจงความถี่เป็นคำร้อยละ นำเสนอในรูปของตารางและความเรียง ดังปรากฏในตาราง 3 - 4

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง นำเสนอในรูปของตารางและความเรียง ดังปรากฏในตาราง 5 -14

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้าน ศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ในรูปความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ เพศ อายุ ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก ชมรม โดยการแจกแจงความถี่เป็นค่าร้อยละ ดังปรากฏตามตาราง ดังแสดงผลในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวน ค่าร้อยละ ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ อายุ ระยะเวลาการเป็นสมาชิก และ ชมรม

ตัวแปร		จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	200	50.00
	หญิง	200	50.00
	รวม	400	100.00
อายุ	17 – 23 ปี	298	74.50
	มากกว่า 23 ปี	102	25.50
	รวม	400	100.00
ระยะเวลาการเป็นสมาชิก	น้อยกว่า 2 ปี	114	28.50
	2 – 4 ปี	227	56.80
	มากกว่า 4 ปี	59	14.80
	รวม	400	100.00
ชมรม	ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์	55	13.80
	ชมรมขับร้องประสานเสียง	43	10.80
	ชมรมศิลปะการแสดง	44	11.00
	ชมรมถ่ายภาพ	45	11.30
	ชมรมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	60	15.00
	ชมรมดนตรีสากล	49	12.30
	ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย	40	10.00
	ชมรมนักศึกษามุสลิม	64	16.00
	รวม	400	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน มีข้อมูลส่วนตัว ดังนี้
เพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นเพศชาย
จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

อายุ นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 17-23 ปี จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 74.50 นักศึกษาที่มี
อายุมากกว่า 23 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50

ระยะเวลาการเป็นสมาชิก นักศึกษาส่วนใหญ่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิก 2 – 4 ปี จำนวน
227 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 รองลงมาคือมีระยะเวลาการเป็นสมาชิกลดกว่า 2 ปี จำนวน 114 คน
คิดเป็นร้อยละ 28.50 และอีกจำนวน 59 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 14.80 มีระยะเวลาการเป็นสมาชิก
มากกว่า 4 ปี

ชมรม นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าร่วมชมรม นักศึกษามุสลิม จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00
รองลงมา คือชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และ ชมรม
ดนตรีไทยและนาฏศิลป์เป็นชมรมที่มีผู้เข้าร่วมในลำดับต่อมาซึ่งมีผู้เข้าร่วม จำนวน 55 คน คิดเป็น
ร้อยละ 13.80 และชมรมที่มีผู้เข้าร่วมน้อยที่สุดคือชมรม พุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย ซึ่งมีผู้เข้าร่วม
เพียง 40 คนเท่านั้น ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.00

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
 ด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดและดำเนินการ
 ด้านบุคลากร และด้านคุณประโยชน์ ดังปรากฏในตาราง 3 - 4

ตาราง 3 จำนวน ค่าร้อยละของสภาพความเป็นจริงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้าน
 ศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

การเข้าร่วมกิจกรรม	สภาพความเป็นจริง	n	ร้อยละ	ระดับสภาพ
1.ด้านการจัดและดำเนินการ				
1.1 การจัดกิจกรรมตรงต่อวัตถุประสงค์ของชมรม	ตรง	316	79.00	สูง
	ไม่ตรง	84	21.00	น้อยมาก
1.2 มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี	มี	378	94.50	สูงมาก
	ไม่มี	22	5.50	น้อยมาก
1.3 รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับสมาชิก	เหมาะสม	350	87.50	สูงมาก
	ไม่เหมาะสม	50	12.50	น้อยมาก
1.4 มีการประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง	มี	319	79.80	สูงมาก
	ไม่มี	81	20.20	น้อยมาก
1.5 มีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ	มี	348	87.00	สูงมาก
	ไม่มี	52	13.00	น้อยมาก
1.6 สถาบันได้อำนวยความสะดวกในการใช้วัสดุอุปกรณ์	จริง	247	61.70	ปานกลาง
	ไม่จริง	153	38.30	น้อยมาก
1.7 สภาพของอาคาร สถานที่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรม	เหมาะสม	192	48.00	น้อย
	ไม่เหมาะสม	208	52.00	น้อย
1.8 งบประมาณจากสถาบันเพียงพอต่อความต้องการ	เพียงพอ	105	26.30	น้อยมาก
	ไม่เพียงพอ	295	73.70	สูง
1.9 มีการหางบประมาณสนับสนุนเพื่อมาพัฒนาชมรม	มี	317	79.30	สูง
	ไม่มี	83	20.70	น้อยมาก
1.10 มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง	มี	362	90.50	สูงมาก
	ไม่มี	38	9.50	น้อยมาก
1.11 มีการนำผลประเมินมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมให้ดีขึ้น	มี	342	85.50	สูงมาก
	ไม่มี	58	14.50	น้อยมาก
1.12 มีการทำรายงานสรุปการจัดกิจกรรมในรอบปี	จริง	324	81.00	สูงมาก
	ไม่จริง	76	19.00	น้อยมาก

ตาราง 3 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรม	สภาพความ เป็นจริง	n	ร้อยละ	ระดับสภาพ
2. ด้านบุคลากร				
2.1 ประธานชมรมเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับชมรม	มี	391	97.80	สูงมาก
	ไม่มี	9	2.20	น้อยมาก
2.2 ประธานชมรมมีคุณสมบัติในการเป็นผู้นำ	มี	370	92.50	สูงมาก
	ไม่มี	30	7.50	น้อยมาก
2.3 ประธานชมรมเข้าใจความต้องการของสมาชิก	เข้าใจ	269	67.20	ปานกลาง
	ไม่เข้าใจ	131	32.80	น้อยมาก
2.4 คณะกรรมการชมรมปฏิบัติงานตามหน้าที่	จริง	343	85.80	สูงมาก
	ไม่จริง	57	14.20	น้อยมาก
2.5 คณะกรรมการชมรมควรผ่านการเป็นสมาชิกมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี	ควร	390	97.50	สูงมาก
	ไม่ควร	10	2.50	น้อยมาก
2.6 สมาชิกมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิเลือกตั้งคณะกรรมการชมรม	มี	396	99.00	สูงมาก
	ไม่มี	4	1.00	น้อยมาก
2.7 มีเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครมาช่วยจัดกิจกรรมในบางโอกาส	มี	273	68.30	ปานกลาง
	ไม่มี	127	31.70	น้อยมาก
2.8 อาจารย์ที่ปรึกษา มีความเข้าใจเกี่ยวกับชมรม	มี	348	87.00	สูงมาก
	ไม่มี	52	13.00	น้อยมาก
2.9 อาจารย์ที่ปรึกษาใส่ใจให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรม	ใส่ใจ	378	94.50	สูงมาก
	ไม่ใส่ใจ	22	5.50	น้อยมาก
2.10 คณะบริหารชมรมมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	มี	356	89.00	สูงมาก
	ไม่มี	44	11.00	น้อยมาก
2.11 สมาชิกให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมชมรม	จริง	330	82.50	สูงมาก
	ไม่จริง	70	17.50	น้อยมาก
2.12 สมาชิกของชมรมเข้ากันได้เป็นอย่างดี	จริง	354	88.50	สูงมาก
	ไม่จริง	46	11.50	น้อยมาก

ตาราง 3 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรม	สภาพความเป็นจริง	n	ร้อยละ	ระดับสภาพ
3. ด้านคุณประโยชน์				
3.1 ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ	จริง	375	93.80	สูงมาก
	ไม่จริง	25	6.30	น้อยมาก
3.2 รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	จริง	372	93.00	สูงมาก
	ไม่จริง	28	7.00	น้อยมาก
3.3 ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ตรง	จริง	390	97.50	สูงมาก
	ไม่จริง	10	2.50	น้อยมาก
3.4 รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง	จริง	390	97.50	สูงมาก
	ไม่จริง	10	2.50	น้อยมาก
3.5 รู้จักการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	จริง	377	94.30	สูงมาก
	ไม่จริง	23	5.80	น้อยมาก
3.6 รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งทางสังคม	จริง	391	97.80	สูงมาก
	ไม่จริง	9	2.30	น้อยมาก
3.7 รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	จริง	369	92.30	สูงมาก
	ไม่จริง	31	7.70	น้อยมาก
3.8 ช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ	จริง	320	80.00	สูงมาก
	ไม่จริง	80	20.00	น้อยมาก
3.9 มีโอกาสผูกมิตรไมตรีกับเพื่อนต่างเพศ ต่างชั้นปี	จริง	367	91.80	สูงมาก
	ไม่จริง	33	8.20	น้อยมาก
3.10 รู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินใจ	จริง	399	99.80	สูงมาก
	ไม่จริง	1	0.20	น้อยมาก
3.11 ช่วยพัฒนาและส่งเสริมบุคลิกภาพ	จริง	386	96.50	สูงมาก
	ไม่จริง	14	3.50	น้อยมาก
3.12 มีประโยชน์ต่ออาชีพของนักศึกษาในอนาคต	จริง	390	97.50	สูงมาก
	ไม่จริง	10	2.50	น้อยมาก

จากตาราง 3 แสดงว่า สภาพความเป็นจริงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ สูงมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่า

ด้านการจัดและดำเนินการ มีสภาพความเป็นจริงส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก และพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าในรายข้อที่มีระดับสูงสุด คือ มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี คิดเป็นร้อยละ 94.50

รองลงมา คือ ในรายข้อ มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 90.50 และรูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 87.50

ด้านบุคลากร มีสภาพความเป็นจริงส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก และพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในรายข้อที่มีระดับสูงสุด คือ สมาชิกมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิเลือกตั้งคณะกรรมการชมรม คิดเป็นร้อยละ 99.00 รองลงมา คือ ประธานชมรมเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับชมรม คิดเป็นร้อยละ 97.80 และ คณะกรรมการชมรมควรผ่านการเป็นสมาชิกมาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 97.50

ด้านคุณประโยชน์ มีสภาพความเป็นจริงอยู่ในระดับสูงมากทุกข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าในรายข้อที่มีระดับสูงสุด คือ รู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินใจ คิดเป็นร้อยละ 99.80 รองลงมา คือ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งทางสังคม คิดเป็นร้อยละ 97.80 และ ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ตรง รู้จักรับผิดชอบ ต่อตนเอง มีประโยชน์ต่ออาชีพของนักศึกษาในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 97.50

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
ด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (n = 400)

การเข้าร่วมกิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคาดหวัง
1.ด้านการจัดและดำเนินการ			
1.1 การจัดกิจกรรมตรงต่อวัตถุประสงค์ของชมรม	3.80	0.876	สูง
1.2 มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี	4.03	0.881	สูง
1.3 รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับสมาชิก	3.86	0.911	สูง
1.4 การประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง	3.57	0.912	ปานกลาง
1.5 มีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ	3.79	0.772	สูง
1.6 สถาบันได้อำนวยความสะดวกในการใช้ วัสดุ อุปกรณ์	3.39	1.175	ปานกลาง
1.7 สภาพของอาคาร สถานที่เหมาะสมต่อการจัด กิจกรรม	3.39	1.254	ปานกลาง
1.8 งบประมาณจากสถาบันเพียงพอต่อความต้องการ	3.44	1.210	ปานกลาง
1.9 มีการหางบประมาณสนับสนุนเพื่อมาพัฒนาชมรม	3.73	1.105	สูง
1.10 มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง	3.76	0.879	สูง
1.11 มีการนำผลประเมินมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรม ให้ดีขึ้น	3.65	0.918	ปานกลาง
1.12 มีการทำรายงานสรุปการจัดกิจกรรมในรอบปี	3.29	1.221	ปานกลาง
รวม	3.64	1.009	ปานกลาง
2.ด้านบุคลากร			
2.1 ประธานชมรมเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับชมรม	3.86	0.821	สูง
2.2 ประธานชมรมมีคุณสมบัติในการเป็นผู้นำ	4.20	0.759	สูง
2.3 ประธานชมรมเข้าใจความต้องการของสมาชิก	4.08	0.780	สูง
2.4 คณะกรรมการชมรมปฏิบัติงานตามหน้าที่	3.74	1.222	สูง
2.5 คณะกรรมการชมรมควรผ่านการเป็นสมาชิก มาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี	4.40	0.570	สูง
2.6 สมาชิกมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิเลือกตั้งคณะ กรรมการชมรม	4.31	0.869	สูง
2.7 มีเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครมาช่วยจัดกิจกรรมใน บางโอกาส	4.29	0.859	สูง
2.8 อาจารย์ที่ปรึกษา มีความเข้าใจเกี่ยวกับชมรม	4.16	0.712	สูง
2.9 อาจารย์ที่ปรึกษาใส่ใจให้คำแนะนำในการจัด กิจกรรม	4.16	0.873	สูง

ตาราง 4 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคาดหวัง
2. ด้านบุคลากร			
2.10 คณะบริหารชมรมมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	3.48	1.028	สูง
2.11 สมาชิกให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมชมรม	3.77	0.963	สูง
2.12 สมาชิกของชมรมเข้ากันได้เป็นอย่างดี	4.11	0.819	สูง
รวม	4.05	0.856	สูง
3. ด้านคุณประโยชน์			
3.1 ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ	4.04	0.819	สูง
3.2 รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	4.41	0.750	สูง
3.3 ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ตรง	4.25	0.926	สูง
3.4 รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง	3.87	0.945	สูง
3.5 รู้จักการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.15	0.871	สูง
3.6 รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งทางสังคม	4.25	0.898	สูง
3.7 รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	4.20	0.817	สูง
3.8 ช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ	3.63	1.119	ปานกลาง
3.9 มีโอกาสผูกมิตรไมตรีกับเพื่อนต่างเพศ ต่างชั้นปี ต่างคณะ	4.21	0.761	สูง
3.10 รู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินใจ	4.22	0.808	สูง
3.11 ช่วยพัฒนาและส่งเสริมบุคลิกภาพ	4.31	0.718	สูง
3.12 มีประโยชน์ต่ออาชีพของนักศึกษาในอนาคต	4.29	0.729	สูง
รวม	4.15	0.847	สูง
ความคาดหวังโดยรวม	3.95	0.904	สูง

จากตาราง 4 แสดงว่าระดับความคาดหวังของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม โดยรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.95$), (S.D. = 0.904) และเมื่อพิจารณาในรายด้านก็พบว่า ด้านคุณประโยชน์ และด้านบุคลากร นักศึกษามีคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับสูง คือ ด้านคุณประโยชน์ ($\bar{X} = 4.15$) , (S.D. = 0.847) และด้านบุคลากร ($\bar{X} = 4.05$) , (S.D. = 0.856) ส่วนด้านการจัดและดำเนินการ นักศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.64$) , (S.D. = 1.009)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ ด้านการจัดและดำเนินการ
 ด้านบุคลากร และด้านคุณประโยชน์ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ โดยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับ
 ระยะเวลาการเป็นสมาชิก และชมรม ทดสอบโดยค่าเอฟ (F-test) เมื่อผลการทดสอบพบว่ามีความ
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ LSD (Least Significant
 Different's Method) ดังปรากฏตามตาราง 5 -14

ตาราง 5 ผลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
 ด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ

การเข้าร่วมกิจกรรม	ชาย n=200			หญิง n=200		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคาดหวัง	$\bar{X}$	S.D.	ความคาดหวัง
1.ด้านการจัดและดำเนินการ	3.69	0.477	สูง	3.58	0.468	ปานกลาง
2.ด้านบุคลากร	4.05	0.376	สูง	4.04	0.350	สูง
3.ด้านคุณประโยชน์	4.24	0.382	สูง	4.06	0.498	สูง
รวม	4.00	0.307	สูง	3.89	0.319	สูง

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อการ
 เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีเพียงด้านการจัดและ
 ดำเนินการ ของนักศึกษาเพศหญิงเท่านั้นที่มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง
 จากข้อมูลตามตารางผู้วิจัยจึงนำไปวิเคราะห์ค่าที (t-test) ดังปรากฏตามตาราง 6

ตาราง 6 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ

การเข้าร่วมกิจกรรม	ชาย n=200		หญิง n=200		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ด้านการจัดและดำเนินการ	3.69	0.477	3.58	0.468	2.345	.020
2.ด้านบุคลากร	4.05	0.376	4.04	0.350	0.275	.783
3.ด้านคุณประโยชน์	4.24	0.382	4.06	0.498	3.896	.000
รวม	4.00	0.307	3.89	0.319	3.126	.002

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงว่านักศึกษา ชายกับหญิง มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ชายมีความคาดหวังสูงกว่าหญิง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดและดำเนินการและด้านคุณประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านบุคลากรไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 ผลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอายุ

การเข้าร่วมกิจกรรม	17 – 23 ปี n=298			มากกว่า 23 ปี n=102		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคาดหวัง	$\bar{X}$	S.D.	ความคาดหวัง
1.ด้านการจัดและดำเนินการ	3.64	0.469	ปานกลาง	3.65	0.494	ปานกลาง
2.ด้านบุคลากร	4.04	0.371	สูง	4.06	0.340	สูง
3.ด้านคุณประโยชน์	4.12	0.461	สูง	4.25	0.409	สูง
รวม	3.93	0.325	สูง	3.99	0.289	สูง

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีเพียงด้านการจัดและดำเนินการ ที่มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในช่วงอายุ 17-23 ปี และ อายุมากกว่า 23 ปี จากข้อมูลตามตารางผู้วิจัยจึงนำไปวิเคราะห์หาค่าที่ (t-test) ดังปรากฏตามตาราง 8

ตาราง 8 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอายุ

การเข้าร่วมกิจกรรม	17 – 23 ปี		มากกว่า 23 ปี		t	p
	n=298		n=102			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ด้านการจัดและดำเนินการ	3.64	0.469	3.65	0.494	-0.203	.839
2.ด้านบุคลากร	4.04	0.371	4.06	0.340	-0.485	.628
3.ด้านคุณประโยชน์	4.12	0.461	4.25	0.409	-2.505	.013
รวม	3.93	0.325	3.99	0.289	-1.473	.142

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่านักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน แต่ด้านคุณประโยชน์พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 ผลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระยะเวลาการเป็นสมาชิก

การเข้าร่วมกิจกรรม	น้อยกว่า 2 ปี			2 – 4 ปี			4 ปีขึ้นไป		
	n = 114			n = 227			n = 59		
	$\bar{X}$	S.D.	ความ คาดหวัง	$\bar{X}$	S.D.	ความ คาดหวัง	$\bar{X}$	S.D.	ความ คาดหวัง
1.ด้านการจัดและ ดำเนินการ	3.63	0.505	ปาน กลาง	3.59	0.459	ปาน กลาง	3.84	0.432	สูง
2.ด้านบุคลากร	4.04	0.393	สูง	4.04	0.348	สูง	4.08	0.359	สูง
3.ด้านคุณประโยชน์	4.08	0.449	สูง	4.18	0.450	สูง	4.17	0.454	สูง
รวม	3.92	0.351	สูง	3.94	0.293	สูง	4.03	0.326	สูง

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษามีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมโดยรวมอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณารายด้าน ก็พบว่านักศึกษามีความคาดหวังในระดับต่างกัน ซึ่งนักศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงด้านการจัดและดำเนินการในกลุ่มนักศึกษาที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกน้อยกว่า 2 ปี และกลุ่ม 2 – 4 ปีเท่านั้นที่มีระดับความคาดหวังในระดับปานกลาง

จากข้อมูลตามตารางผู้วิจัยจึงนำไปวิเคราะห์หาค่าเอฟ (F-test) หรือความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variace) ดังปรากฏตามตาราง 10

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกต่างกัน

การเข้าร่วมกิจกรรม	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1.ด้านการจัดและดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.828	1.414	6.429	.002
	ภายในกลุ่ม	397	87.330	0.220		
	รวม	399	90.158			
2.ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.129	0.064	0.488	.614
	ภายในกลุ่ม	397	52.409	0.132		
	รวม	399	52.538			
3.ด้านผลประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2	0.896	0.448	2.209	.111
	ภายในกลุ่ม	397	80.515	0.203		
	รวม	399	81.410			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.567	0.284	2.855	.059
	ภายในกลุ่ม	397	39.449	0.099		
	รวม	399	40.017			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า นักศึกษา ที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน แต่พบว่าด้านการจัดและดำเนินการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่านักศึกษาในแต่ละกลุ่มมีระดับความคาดหวัง ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ในด้านการจัดและดำเนินการ แตกต่างกันอย่างไร ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างคู่ โดยวิธีของ LSD (Least Significant Different's Method) ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ย ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระยะเวลาการ
เป็นสมาชิก

ระยะเวลาการ เป็นสมาชิก	ด้านการจัดและ ดำเนินการ	ระยะเวลาการเป็นสมาชิก		
		น้อยกว่า 2 ปี	2-4 ปี	4 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.63	3.59	3.84
น้อยกว่า 2 ปี	3.63	-	0.456	0.007*
2-4 ปี	3.59	-	-	0.000*
4 ปีขึ้นไป	3.84	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่าผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของนักศึกษาที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิก
ชมรมแตกต่างกัน พบว่าในด้านการจัดและดำเนินการ นักศึกษาที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกระยะเวลา
การเป็นสมาชิก 4 ปีขึ้นไป มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมสูง
กว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิคน้อยกว่า 2 ปี และ 2-4 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆพบว่าไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 ผลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคาดหวัง ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามชมรม

ชมรม	ด้านการจัดและ ดำเนินการ	ด้านบุคลากร	ด้าน คุณประโยชน์	รวม
1.ดนตรีไทยและนาฏศิลป์				
$\bar{X}$	3.56	3.87	4.10	3.84
S.D.	0.464	0.342	0.385	0.278
ความคาดหวัง	ปานกลาง	สูง	สูง	สูง
2.ขับร้องประสานเสียง				
$\bar{X}$	3.61	4.06	4.08	3.91
S.D.	0.379	0.359	0.416	0.316
ความคาดหวัง	ปานกลาง	สูง	สูง	สูง
3.ศิลปการแสดง				
$\bar{X}$	3.60	3.99	4.32	3.97
S.D.	0.470	0.397	0.429	0.309
ความคาดหวัง	ปานกลาง	สูง	สูง	สูง
4.ถ่ายภาพ				
$\bar{X}$	3.57	4.04	4.06	3.89
S.D.	0.426	0.373	0.454	0.323
ความคาดหวัง	ปานกลาง	สูง	สูง	สูง
5.วัฒนธรรมประเพณี ท้องถิ่น				
$\bar{X}$	3.70	4.10	3.93	3.91
S.D.	0.451	0.368	0.431	0.323
ความคาดหวัง	สูง	สูง	สูง	สูง
6.ดนตรีสากล				
$\bar{X}$	3.74	4.11	4.20	4.01
S.D.	0.418	0.363	0.474	0.311
ความคาดหวัง	สูง	สูง	สูง	สูง
7.พุทธศาสตร์และ วัฒนธรรมไทย				
$\bar{X}$	3.69	4.14	4.19	4.01
S.D.	0.549	0.339	0.445	0.323
ความคาดหวัง	สูง	สูง	สูง	สูง

ตาราง 12 (ต่อ)

ชมรม	ด้านการจัดและ ดำเนินการ	ด้านบุคลากร	ด้าน คุณสมบัติ	รวม
8. นักศึกษามุสลิม				
$\bar{X}$	3.59	3.98	4.31	3.96
S.D.	0.605	0.294	0.459	0.322
ความคาดหวัง	ปานกลาง	สูง	สูง	สูง

จากตาราง 12 แสดงว่า นักศึกษาในแต่ละชมรม มีความคาดหวังโดยรวมต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมโดยรวมอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาในรายด้าน ก็พบว่า นักศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงด้านการจัดและดำเนินการ ในชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์ ขั้วร้องประสานเสียง ศิลปการแสดง ถ่ายภาพ นักศึกษามุสลิม เท่านั้นที่มีระดับความคาดหวังในระดับปานกลาง

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนเฉลี่ย ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีการเข้าชมรมต่างกัน

การเข้าร่วมกิจกรรม	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1.ด้านการจัดและดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	7	1.810	0.259	1.148	.332
	ภายในกลุ่ม	392	88.348	0.225		
	รวม	399	90.158			
2.ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	7	2.625	0.379	2.977 [*]	.005
	ภายในกลุ่ม	392	49.886	0.127		
	รวม	399	52.538			
3.ด้านคุณสมบัติ	ระหว่างกลุ่ม	7	5.614	0.806	4.169 [*]	.000
	ภายในกลุ่ม	392	75.770	0.193		
	รวม	399	81.410			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	7	1.383	0.198	2.005	.053
	ภายในกลุ่ม	392	38.634	0.099		
	รวม	399	40.617			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4 ที่ว่า นักศึกษาชมรมต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน แต่พบว่าด้านบุคลากรและด้านคุณสมบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่านักศึกษาในแต่ละชมรมมีระดับความคาดหวัง ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ในด้านบุคลากร และด้านคุณสมบัติ แตกต่างกันอย่างไร ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างคู่ โดยวิธีของ LSD (Least Significant Different's Method) ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของคะแนนเฉลี่ย ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามชมรม

ชมรม	ชมรม								
	ด้าน	ดนตรีไทย	ขับร้อง	ศิลปะ	ถ่ายภาพ	วัฒนธรรม	ดนตรี	พุทธ	นักศึกษา
	บุคลากร	และ นาฏศิลป์	ประสาน เสียง	การแสดง		ประเพณี ท้องถิ่น	สากล	ศาสตร์ วัฒนธรรมไทย	มุสลิม
	$\bar{X}$	3.87	4.06	3.99	4.04	4.10	4.11	4.14	3.98
ดนตรีไทย และนาฏศิลป์	3.87	-	0.015	0.087	0.022	0.002	0.001	0.000	0.146
ขับร้อง ประสานเสียง	4.06	-	-	0.424	0.769	0.531	0.477	0.217	0.353
ศิลปะการ แสดง	3.99	-	-	-	0.586	0.147	0.109	0.031	0.862
ถ่ายภาพ	4.04	-	-	-	-	0.337	0.280	0.099	0.488
วัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่น	4.10	-	-	-	-	-	0.969	0.576	0.122
ดนตรีสากล	4.11	-	-	-	-	-	-	0.572	0.090
พุทธศาสตร์ และ วัฒนธรรม ไทย	4.14	-	-	-	-	-	-	-	0.027
นักศึกษา มุสลิม	3.98	-	-	-	-	-	-	-	-

ตาราง 14 (ต่อ)

ชมรม	ชมรม								
	ด้าน	ดนตรีไทย	ขับร้อง	ศิลปะ	ถ่ายภาพ	วัฒนธรรม	ดนตรี	พุทธ	นักศึกษา
	คุณ - ประโยชน์	และ นาฏศิลป์	ประสาน เสียง	การแสดง		ประเพณี ท้องถิ่น	สากล	ศาสตร์ วัฒนธรรมไทย	มุสลิม
	$\bar{X}$	4.10	4.08	4.32	4.06	3.93	4.20	4.19	4.31
ดนตรีไทย และนาฏศิลป์	4.10	-	0.827	0.014	0.644	0.072	0.230	0.279	0.031
ขับร้อง ประสานเสียง	4.08	-	-	0.008	0.820	0.118	0.157	0.192	0.019
ศิลปะการ แสดง	4.32	-	-	-	0.002	0.000	0.155	0.114	0.843
ถ่ายภาพ	4.06	-	-	-	-	0.053	0.078	0.099	0.007
วัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่น	3.93	-	-	-	-	-	0.002	0.003	0.000
ดนตรีสากล	4.20	-	-	-	-	-	-	0.885	0.256
พุทธศาสตร์ และ วัฒนธรรม ไทย	4.19	-	-	-	-	-	-	-	0.201
นักศึกษา มุสลิม	4.31	-	-	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของนักศึกษาในแต่ละชมรม ด้านบุคลากร พบว่า นักศึกษาชมรมขับร้องประสานเสียง ชมรมถ่ายภาพ ชมรมวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ชมรมดนตรีสากล ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมสูงกว่า นักศึกษาชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์ และพบว่า นักศึกษาชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมสูงกว่า นักศึกษาชมรมศิลปะการแสดง ชมรมนักศึกษามุสลิม อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติทางที่ระดับ .05

ด้านคุณประโยชน์ พบว่า นักศึกษาชมรมศิลปะการแสดง มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมสูงกว่า นักศึกษาชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์ ชมรมขับร้อง ประสานเสียง ชมรมถ่ายภาพ ชมรมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และนักศึกษามุสลิม มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมสูงกว่า นักศึกษาชมรมดนตรีไทย ชมรมขับร้องประสานเสียง ชมรมถ่ายภาพ ชมรมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น นักศึกษาชมรมดนตรีสากล

ชมรมพุทธศาสตร์วัฒนธรรมไทย มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม สูงกว่าชมรมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปได้ดังนี้

4.1 ด้านการจัดและดำเนินการ

มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนกิจกรรมมากกว่านี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรม คณะกรรมการ ทุกฝ่ายควรมีการประชุมเพื่อหาแนวทางร่วมกัน และมีการดูแลงบประมาณให้เพียงพอกับการจัดกิจกรรม ต้องการให้มหาวิทยาลัยเพิ่มเงินงบประมาณให้ในแต่ละชมรม และควรขยายสถานที่จัดกิจกรรมที่คับแคบ ให้กว้างขึ้น สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ต่างๆควรมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดูแลให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้ตลอดเวลา อุปกรณ์ใดไม่เพียงพอก็ควรมีงบประมาณในการจัดซื้อใหม่

4.2 ด้านบุคลากร

อาจารย์ที่ปรึกษา ควรให้ความสนใจดูแลชมรมให้มากขึ้น คณะกรรมการชมรมและสมาชิกควร ทราบความเคลื่อนไหวภายในชมรมเป็นอย่างดี มีการเอาใจใส่ในกิจกรรมชมรมให้มากกว่านี้ ควรมีการ พุดคุยกันภายในหมู่สมาชิกเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และผู้ที่เป็นสมาชิกชมรมทุกคน ควรมีส่วน ร่วมในการจัดกิจกรรมของชมรม และมีความสามัคคีภายในหมู่คณะ

4.3 ด้านคุณประโยชน์

การเข้าร่วมชมรมช่วยผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนและการทำงานเป็นอย่างดี แต่น่าจะมีกิจกรรมที่หลากหลายมากกว่านี้ ควรปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีทางด้านศิลปวัฒนธรรมไทยให้ นักศึกษามากขึ้น กิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมที่ควรนำมาปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมและการส่งเสริม วัฒนธรรมต้องดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนำผลการศึกษาไปพิจารณาปรับปรุงส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาและนำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์และพัฒนาการดำเนินงานทุกด้านของกิจกรรมให้มีสภาพความเป็นจริงสอดคล้องกับความคาดหวังของนักศึกษาได้มากที่สุด

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระยะเวลาการเป็นสมาชิก และชมรม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบถึงสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนำข้อมูลไปพิจารณาปรับปรุงส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาและนำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสอดคล้องกับการจัดการของมหาวิทยาลัยต่อไป

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่เข้าชมรมต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมศิลปวัฒนธรรม จำนวน 8,718 คน สํารวจข้อมูลเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2547

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมศิลปวัฒนธรรม โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเคริจซี่และมอร์แกน (Krejcie และ Morgan. 1970: 608) ที่ขนาดประชากร 8,718 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลจำนวน 400 คน แบ่งเป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ผู้วิจัยสร้างเอง ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะของแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบสอบถามแยกเป็น 2 ช่วง ดังนี้

2.1 แบบสอบถามสภาพและความคาดหวังของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

2.1.1 ด้านสภาพ โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบ่งเป็น มี กับ ไม่มี, จริง กับ ไม่จริง, เหมาะสม กับ ไม่เหมาะสม เป็นต้น

2.1.2 ด้านความคาดหวัง โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยศึกษาสภาพและความคาดหวัง 3 ด้าน ได้แก่ด้านการจัดและดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านคุณประโยชน์

2.2 แบบสอบถามปลายเปิดแสดงข้อเสนอแนะ (Open End)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปตามนักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ระหว่างวันที่ 1 – 30 ธันวาคม 2547

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามไปดำเนินการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Package the Social Sciences) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ
2. นำข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
3. การศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประเมินระดับความคาดหวังโดยใช้เกณฑ์การประเมิน
4. เปรียบเทียบความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ข้อ 1,2
5. เปรียบเทียบความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามตัวแปร ชุมชน ระยะเวลาการเป็นสมาชิก และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติทดสอบค่า เอฟ (F-test) หรือทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ข้อ 3,4 โดยทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Different's Method)
6. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด มาพิจารณารวบรวมข้อเสนอแนะ นำเสนอในรูปแบบความเรียง และนำไปประกอบการอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า

1. ข้อมูลส่วนตัว

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน มีข้อมูลส่วนตัว ดังนี้

จากตาราง 2 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน มีข้อมูลส่วนตัว ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 50.00

อายุ นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 17-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 74.50 รองลงมา นักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.50

ระยะเวลาการเป็นสมาชิก นักศึกษาส่วนใหญ่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิก 2-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.80 รองลงมาคือมีระยะเวลาการเป็นสมาชิกลดกว่า 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.50 และมีระยะเวลาการเป็นสมาชิก มากกว่า 4 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.50

ชมรม นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าร่วมชมรม นักศึกษามุสลิม คิดเป็นร้อยละ 16.00 รองลงมา คือ ชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 15.00 และ ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์เป็น ชมรมที่มีผู้เข้าร่วมในลำดับต่อมาซึ่งมีผู้เข้าร่วม คิดเป็นร้อยละ 13.80 ชมรมที่มีผู้เข้าร่วมน้อยที่สุดคือ ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.00

2. สภาพความเป็นจริงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

สภาพความเป็นจริงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้าน คือ ด้านการจัดและดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านคุณประโยชน์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปผลดังนี้

ด้านการจัดและดำเนินการ มีสภาพความเป็นจริงส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก และพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่าในรายข้อที่มีระดับสูงสุด คือ มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี คิดเป็นร้อยละ 94.50 รองลงมา คือ ในรายข้อ มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 90.50 และรูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 87.50

ด้านบุคลากร มีสภาพความเป็นจริงส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก และพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าในรายข้อที่มีระดับสูงสุด คือ สมาชิกมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิเลือกตั้งคณะกรรมการชมรม คิดเป็นร้อยละ 99.00 รองลงมา คือ ประธานชมรมเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับชมรม คิดเป็นร้อยละ 97.80 คณะกรรมการชมรมควรผ่านการเป็นสมาชิกมาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 97.50

ด้านคุณประโยชน์ มีสภาพความเป็นจริงอยู่ในระดับสูงมากทุกข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าในรายข้อที่มีระดับสูงสุด คือ รู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินใจ คิดเป็นร้อยละ 99.80 รองลงมาคือ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งทางสังคม คิดเป็นร้อยละ 97.80 และ ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ตรง รู้จักรับผิดชอบ ต่อตนเอง มีประโยชน์ต่ออาชีพของนักศึกษาในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 97.50

3. ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมนักศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.95$), (S.D. = 0.904) และเมื่อพิจารณาในรายด้านก็พบว่า ด้านคุณประโยชน์ และด้านบุคลากร นักศึกษามีความคาดหวังต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับสูง คือ ด้านคุณประโยชน์ ($\bar{X} = 4.15$), (S.D. = 0.847) และด้านบุคลากร ($\bar{X} = 4.05$), (S.D. = 0.856) ส่วนด้านการจัดและดำเนินการ นักศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.64$), (S.D. = 1.009)

ผลการทดสอบสมมุติฐาน

4. จากการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 พบว่านักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีความคาดหวัง ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมุติฐาน ที่ว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้าน ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้าน การจัดและดำเนินการ ด้านคุณประโยชน์ มีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ส่วนด้านบุคลากรไม่แตกต่างกัน

5. จากการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน ที่ว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้าน ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้าน คุณประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. จากการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 3 พบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกชมรมต่างกันมีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดและดำเนินการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. จากการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 4 พบว่า นักศึกษาที่เข้าชมรมต่างกันมีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน ที่ว่า นักศึกษาที่เข้าชมรมต่างกันมีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบุคลากรและด้านคุณประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สภาพความเป็นจริงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

สภาพความเป็นจริงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ในแต่ละด้าน คือ ด้านการจัดและดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านคุณประโยชน์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก อาจเป็นเพราะว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยเปิดแบบตลาดวิชา ด้านการเรียนการสอนไม่บังคับให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียน มหาวิทยาลัยเล็งเห็นเรื่องการใช้เวลาว่างของนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ จึงได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาให้มีการพัฒนาเต็มที่ในทุกๆด้าน กิจกรรมนักศึกษาจึงมีความหลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการส่วนตัวของนักศึกษาที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี ซึ่งน่าจะเป็นสาเหตุให้สภาพความเป็นจริงที่นักศึกษาได้สัมผัสจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆอยู่ในระดับสูงมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สัมฤทธิ์ ใจดี (2544: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่านักศึกษามีเจตคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี ทำนองเดียวกับงานวิจัยของ สมโภชน์ อเนกสุข (2529: 133) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ต่อความต้องการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีทัศนคติต่อกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับดี

1.1 สภาพความเป็นจริงด้านการจัดและดำเนินการ

สภาพความเป็นจริงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก น่าจะเป็นผลมาจากสภาพการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหงยังส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจและยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาดำเนินงานอย่างอิสระ และเมื่อพิจารณาผลการศึกษ สภาพการจัดและดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ทั้งการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี การประเมินผลการจัดกิจกรรม และรูปแบบการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสมาชิก อาจเป็นเพราะทางมหาวิทยาลัยกำหนดให้มีการเสนอโครงการการจัดกิจกรรม และให้นักศึกษาวางแผนการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดขอบเขต แนวทางการปฏิบัติ การติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดี จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ในสภาพความเป็นจริงด้านการจัดและดำเนินงานของมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าสภาพความเป็นจริงในบางส่วนยังมีข้อบกพร่อง เพราะอยู่ในระดับน้อยมาก คือ ในส่วนของงบประมาณจากมหาวิทยาลัย และสภาพความเหมาะสมของอาคารสถานที่ อาจเป็นเพราะว่างบประมาณที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา การเสนอของบประมาณต้องใช้ระยะเวลา ทำให้การจัดและดำเนินงานล่าช้า นักศึกษาต้องช่วยหางบประมาณภายนอกเพื่อมาสนับสนุนและพัฒนาชมรมในบางส่วน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทียนฉาย กิระนันท์ (2537: 27-28) ได้ทำการศึกษาวิจัย การเงินของอุดมศึกษา พบว่า มีการจัดสรรเงินทุนสนับสนุนค่อนข้างน้อยมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแผนการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพร ตั้งสมวรพงษ์ (2543: บทคัดย่อ) ที่ว่า มหาวิทยาลัยจัดหางบประมาณและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ให้ชมรมในระดับน้อย และตั้งที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2537: 34) ได้สำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกิจกรรมนิสิตโดยทั่วไป พบว่าปัญหาด้านงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมไม่เพียงพอต่อความต้องการ

1.2 สภาพความเป็นจริงด้านบุคลากร

สภาพความเป็นจริงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงมาก อาจเป็นเพราะทางกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการจัดสรรบุคลากรอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการชมรม สมาชิกชมรม บุคลากรเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ และรับบทบาทหน้าที่ของตนเอง และเมื่อพิจารณาผลการศึกษาด้านบุคลากร พบว่า สภาพความเป็นจริงด้านบุคลากร สมาชิกส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการใช้สิทธิเลือกตั้งคณะกรรมการชมรม ประธานชมรมเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับชมรมและคณะกรรมการชมรมควรผ่านการเป็นสมาชิกมาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี อาจเป็นเพราะกิจกรรมชมรมมุ่งเน้นเรื่องการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในการอยู่ร่วมกัน นักศึกษาที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นคณะกรรมการชมรมต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและต้องมาจากการเลือกตั้งของสมาชิก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ สร้อยระย้า (2531: 94) พบว่ารูปแบบของการจัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านบุคลากรการคัดเลือกคณะกรรมการชมรมต้องมาจากการเลือกตั้งโดยสมาชิกทั้งหมดของชมรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ คำม่วง (2533: 105) ได้ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา คือ การพัฒนาความสามารถในการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

1.3 สภาพความเป็นจริงด้านคุณประโยชน์

สภาพความเป็นจริงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ทั้งหมดอยู่ในระดับสูงมาก ผลการศึกษา พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทำให้รู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลิน รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งทางสังคม ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ตรง รู้จักรับผิดชอบตนเอง และมีประโยชน์ต่ออาชีพของนักศึกษาในอนาคต เนื่องมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่งเสริมและเกื้อกูลให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ในทุกๆด้าน เป็นกิจกรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนานักศึกษา นักศึกษาจึงใช้เวลาว่างที่มีอยู่เข้าร่วมกิจกรรมชมรม และพบว่ากิจกรรมชมรมที่นักศึกษาเข้าร่วมส่งผลให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับโอกาสในการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์มากมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฝากจิตต์ คุณรัตน์ (2548: 86) พบว่า การจัดกิจกรรมในด้านต่างๆนักศึกษาคำนึงถึงกิจกรรมที่จัดต้องเกิดประโยชน์ต่อนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ทบวงมหาวิทยาลัย (2540: 1) ที่ระบุว่ากิจกรรมนิสิตช่วยให้นิสิตพัฒนาดน และได้อรรถใช้เวลว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นการปลูกฝังจริยธรรมและรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตนนิสิตทางด้านวัฒนธรรมและเอกลักษณ์อันดีงาม นำความรู้ไปสร้างสรรค์และพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้า ได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริง รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม รู้จักการวางแผนและการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

2. ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวม 3 ด้าน คือ ด้านการจัดและดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านคุณประโยชน์ อยู่ในระดับสูง อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาส่วนใหญ่เกิดความเครียดจากปัญหาต่างๆมากมาย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเรียน การปรับตัวในการเรียนในมหาวิทยาลัย ปัญหาเรื่องที่พัก ปัญหาการคบเพื่อน จึงต้องมีการขจัดความเครียดทั้งหลายเหล่านั้นด้วยการแสวงหากิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย และจิตใจ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงทอง วุฒิเดช (2542: 28) ที่พบว่า นักศึกษาต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเนื่องจากต้องการพัฒนาตัวเองให้มีความรอบรู้ รอบคอบ มีความอดทน มีคุณธรรม มีระเบียบวินัยและแบบแผนอันดีงาม เพิ่มพูนประสบการณ์ที่เปลี่ยนแปลงทางสังคม สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และเสริมสร้างบุคลิกภาพให้แข็งแรง สมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ดังนั้น การรับรู้ถึงความคาดหวังของนักศึกษา การที่สนใจว่านักศึกษาเป็นอย่างไรจะมีส่วนช่วยในการดำเนินงานช่วยเหลือและพัฒนาในส่วนต่างๆของการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหงให้ดียิ่งขึ้น

2.1 ความคาดหวังด้านการจัดและดำเนินการ

นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะขั้นตอนการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษาต้องขึ้นอยู่กับ การได้รับอนุมัติจากทางมหาวิทยาลัย และความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาในการเสนอโครงการต่างๆให้อยู่

ภายในขอบเขต ทำให้นักศึกษามีความคาดหวังและมีอิสระทางความคิดได้ไม่มากเท่าที่ควร ผลการศึกษา พบว่านักศึกษามีความคาดหวังในเรื่องการทำสรุปการจัดกิจกรรมในรอบปี ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะการจัดและดำเนินการกิจกรรมชมรมขาดการประเมินผลงานอย่างต่อเนื่อง และไม่ได้นำผลการประเมินกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมของชมรมในครั้งต่อไป ตลอดจนสมาชิกใหม่ยังขาดความรู้ความเข้าใจและขาดประสบการณ์การบริหารที่เพียงพอ จึงอาจเป็นสาเหตุให้นักศึกษามีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในด้านการจัดและดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ก็เป็นไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วารุณี ก้วยไข่มุก (2547: บทคัดย่อ) พบว่า การบริหารงานขององค์การกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภทริยา อินทร์สุวรรณ (2547: บทคัดย่อ) พบว่า สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของสถาบันราชภัฏจันทรเกษม ด้านนโยบาย ด้านวัตถุประสงค์ ด้านอุปกรณ์อำนวยความสะดวก ด้านประเภทกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ความคาดหวังด้านบุคลากร

นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับสูง อาจเป็นเพราะว่าบุคลากร ที่จะบริหารกิจกรรมชมรมมีความสำคัญต่อชมรมเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นประธานชมรม คณะกรรมการชมรม อาจารย์ที่ปรึกษา และสมาชิก ล้วนมีบทบาทต่องานต่างๆของชมรม จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่เข้าร่วมทำกิจกรรมนักศึกษาได้รับโอกาสในการเรียนรู้และมีโอกาสสร้างเสริมประสบการณ์ ทำให้นักศึกษาทุกคนมีความตั้งใจและต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรอินทร์ ชูทอง (2547: 65) ที่ได้ศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 3 พบว่า ความต้องการด้านบุคลากร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ บุคลากรต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ

2.3 ความคาดหวังด้านคุณประโยชน์

นักศึกษามีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับสูง อาจเป็นเพราะกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม ทำให้เกิดคุณประโยชน์ต่าง ๆ มากมาย ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ ประกอบกับนักศึกษาเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้ติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้รู้จักเพื่อนต่างเพศ ต่างชั้นปี ต่างคณะเพิ่มมากขึ้นส่งเสริมการพัฒนาต่างๆและที่สำคัญได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543: 59-60) ที่กล่าวว่า กิจกรรมนิสิตส่งเสริมให้นิสิตรู้จักตนเองมากขึ้นโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆจะส่งผลให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพและวุฒิภาวะสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเปิดโอกาสให้นิสิตมีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถเสนอความคิดเห็น กล้าแสดงออก ฝึกความคิด ตลอดจนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล และเมื่อพิจารณาความคาดหวังในด้านคุณประโยชน์ พบว่า กิจกรรมนันทนาการช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมต่างๆที่ทางชมรมจัดขึ้นอาจยังไม่ช่วยในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติมากเท่าที่ควร แต่ถ้ามีการปรับปรุงในด้านการประชาสัมพันธ์ และคิดค้นกิจกรรมใหม่ที่จะช่วยพัฒนาส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น ก็จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนามากขึ้นตามลำดับ

3. ทดสอบสมมติฐาน

3.1 ผลการทดสอบสมมติฐาน จำแนกตามเพศ

ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศชายมีความคาดหวังมากกว่าเพศหญิง อาจเป็นเพราะสมาชิกและคณะกรรมการชมรม เพศชายและเพศหญิง มีเป้าหมายและแนวทางในการทำกิจกรรมนันทนาการที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาวะการเป็นผู้นำของเพศชาย ความกล้าแสดงออก ความสนใจและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมในลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสมของสรีระ จึงส่งผลให้ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐวิทย์ แสงเทียน (2547: 51) พบว่า คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาชายมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านร่างกายแตกต่างไปจากคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาหญิง มีผลมาจากการแบ่งหน้าที่กันทำ ความสนใจของฝ่ายชายในการใช้กำลังและความคล่องแคล่วรวมไปจนถึงแรงขับเคลื่อนทางเพศ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชฎาพร สุปินนะ (2547: 77) ได้ศึกษาความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรในโรงเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการมากกว่าเพศหญิงในทุกๆด้าน

3.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน จำแนกตามอายุ ระยะเวลาที่เป็นสมาชิก และชมรม

ความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีอายุ ระยะเวลาการเป็นสมาชิก และชมรมต่างกัน มีความคาดหวังไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาอยู่ในสถาบันเดียวกัน อยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกันและได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในการทำกิจกรรมต่างๆในสถาบันร่วมกัน ตลอดจนพื้นฐานทางความคิดเกี่ยวกับการรวมกลุ่มและเข้าร่วมกิจกรรมชมรมที่ตนสนใจไม่แตกต่างกันมากนัก อีกทั้งมหาวิทยาลัยยังสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทอย่างทั่วถึง โดยไม่ได้จัดกิจกรรม ที่เน้นเฉพาะนักศึกษาในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น นักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในวัยใด มีประสบการณ์การทำกิจกรรมมากน้อยเพียงใด ต่างกันก็ให้ความสำคัญต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเท่าๆกัน เป็นสาเหตุให้นักศึกษาที่มีอายุ ระยะเวลาการเป็นสมาชิก และชมรมต่างกันมีความคาดหวังไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา สุภาพ (2541: 41) ที่ว่า นิสิตที่มีอายุช่วงวัยรุ่นตอนปลายซึ่งเป็นวัยที่ใกล้เคียงกัน มีความคิดเห็น ความรู้สึก ความรับผิดชอบ ความสนใจ ตลอดจนวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่คล้ายคลึงกัน และสอดคล้องกับมณัส นิลสวัสดิ์ (2547: 48) ที่กล่าวไว้ว่านักศึกษาคือวัยรุ่น ซึ่งนับว่าเป็นวัยที่กล้าแสดงออกและให้ความสนใจในสิ่งแปลกใหม่ ต้องการมีส่วนร่วม มีกลุ่มเพื่อน อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมคล้ายกันเป็นอย่างมาก และงานวิจัยของวราวุธ ก้วยไข่มุก (2547: 82) พบว่าผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมนิสิต 1-3 ปี และ มากกว่า 3 ปี มีความคิดเห็นต่องานกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ส่วนงานวิจัยของ อารี ศรีสม (2545: บทคัดย่อ) พบว่านักศึกษาที่มีสถานภาพการเป็นสมาชิกชมรมที่สังกัดต่างกัน เห็นว่าการบริหารชมรมมีปัญหาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้าน ศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ควรนำผลที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้ไปพัฒนาและทำการส่งเสริมการจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. การจัดและดำเนินการ มหาวิทยาลัยควรพัฒนาระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวกับงานกิจกรรมนักศึกษา ให้สอดคล้องกับนโยบายและภาระหน้าที่ของแต่ละชมรม โดยให้คณะกรรมการชมรมและสมาชิก มีอิสระในการดำเนินการจัดกิจกรรมภายใต้ระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และทางมหาวิทยาลัยควรจัดหางบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมไว้อย่างเพียงพอ การใช้จ่ายเงินของคณะกรรมการชมรม ควรมีระเบียบที่รัดกุม แต่ต้องมีความคล่องตัวในการเบิกจ่าย การกำหนดงบประมาณหรือการเบิกใช้สิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินโครงการทุกโครงการจะต้องเป็นที่ ยอมรับให้สมาชิกทุกคนมีความพึงพอใจในผลงานที่เกิดขึ้น
2. การจัดบุคลากรงานกิจกรรมนักศึกษา ควรมีการพัฒนาสมาชิกทุกคนให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ โดยจัดอบรม สัมมนา ซึ่งแจ้งหลักการ วิธีการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตลอดจนความรู้ความเข้าใจในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน โดยการดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมอย่างใกล้ชิด และต้องนำผลการปฏิบัติงานกิจกรรมชมรมมาประกอบการพิจารณาในการพัฒนาสมาชิกและบุคลากร
3. การจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของแต่ละชมรม ควรถือเป็นบทบาทที่สำคัญ ที่ต้องมุ่งส่งเสริมความรู้พร้อมทั้งสร้างทัศนคติในการอนุรักษ์ มหาวิทยาลัยควรสร้างแรงจูงใจในการ สนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมและคณะกรรมการชมรมปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรม กิจกรรมและโครงการต่างๆที่จัดขึ้นต้องหลากหลายและส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมในทาง ศิลปวัฒนธรรมขึ้นภายในมหาวิทยาลัยอันจะเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีคุณค่า

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาของการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย รามคำแหงในด้านอื่นๆเพิ่มเติม ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการในมหาวิทยาลัยอื่นๆเพื่อจะได้ทราบถึงความต้องการของนักศึกษาว่ามีความเหมือน หรือแตกต่างกันอย่างไร
3. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เช่น แรงจูงใจ เจตคติ คุณลักษณะ ความพึงพอใจ เป็นต้น
4. ควรมีการศึกษากิจกรรมนันทนาการในรูปแบบวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งปัจจุบันข้อมูลงานวิจัย ในลักษณะนี้ยังมีน้อยมาก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- / กรมศิลปากร. (2540). การศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการเพิ่มประสิทธิภาพของสถาบันส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของกรมศิลปากรและการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพัฒนาทางวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: บริษัทประชาชน.
- จันทร์อิน ชูทอง. (2547). ความต้องการกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนระดับช่วงชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จามรี สิงห์ทองอนันต์. (2540). การศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการให้บริการของ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- จุฑาเทียนไทย; และจินตนา ชาญชัยศิลป์. (2544). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐวิทย์ แสงเทียน. (2547). ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2537). ข้อมูลพื้นฐานด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการพัฒนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา กองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- _____. (2540). สรุปโครงการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ปีงบประมาณ 2540. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ทวิท สิงห์ปลอด. (2542). การศึกษาสภาพความเป็นจริงและสภาพความคาดหวังต่อการให้บริการของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การศึกษาเพื่อการพัฒนามนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ที่ประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ. (2538). รายงานการประชุมวิชาการ เรื่องมหาวิทยาลัยกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมไทย เรื่องการหารายได้เชิงวิชาการเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เทียนฉาย กิระนันท์. (3537). องค์การ และการบริหาร. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา.
- ธำรงค์ แก้วผดุง. (2547). ความคิดเห็นของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ วิทยาเขตวังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ. ปริญญาโท วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นิตยา เจียรตระกูล. (2527). *ความคิดเห็นในการบริหารกิจกรรมนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้นำกิจกรรมนักศึกษา*. หลักสูตรการสอนภาควิชา คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ปัทมา จิตปรีดากร. (2547). *สภาพและปัญหาการใช้เวลาว่างของประชาชนในชุมชนแออัด คลองลำปึก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฝากจิตต์ คุณรัตน์. (2545). *แนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาตามความคิดเห็นของ คณะกรรมการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- พจนานุกรมราชบัณฑิตสถาน. (2531). *พจนานุกรมราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2535*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญ.
- พวงทอง วุฒิเดช. (2542). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา*. รายงานการวิจัย. เชียงใหม่: หน่วยกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- พีระยา สรมาลา. (2543). *ศิลปศึกษากับการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย แนวโน้มศิลปะร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2542). *นันทนาการและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ภัทริยา อินทร์สุวรรณ. (2547). *สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร ในสถาบันราชภัฏจันทรเกษม*. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนัส นิลสวัสดิ์. (2547). *แรงจูงใจการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2547). *ระเบียบงบประมาณประจำปี*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายองค์การนักศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2540). *จิตวิทยาบริการหน่วยที่ 8-15*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สุโขทัยธรรมมาธิราช. ถ่ายเอกสาร.
- มานพ พราหมณ์โชติ. (2543). *แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- รัชฎาพร สุปินนะ. (2547). *ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรโรงเรียนเอกชนในเครืออัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร*. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัชนี งามวิชา. (2542). *ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของอาจารย์และ นักศึกษาโรงเรียนพณิชยการ*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ✓ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543). การพัฒนากิจการนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชา
อุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วาร์วณีย์ ก้วยไข่มุก. (2547). ปัญหาการบริหารขององค์กรกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตบางเขน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ✓ วิรุณ ตั้งเจริญ. (2543). การวิจัยศิลปวัฒนธรรมกับการบูรณาการความรู้. ดุษฎีบัณฑิต สาขา
ศิลปวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ คำม่วง. (2533). รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมโภชน์ อเนกสุข. (2529). องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม
กิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ ประทุมทอง. (2515). กิจกรรมที่ถูกมองข้ามของนิสิต. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยวิทยาการ
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ สร้อยระย้า. (2531). รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยนาฏศิลป์.
ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สวิง สุวรรณ. (2539). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สังคม ลากเจริญ. (2542). ศึกษาเจตคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายใน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตบางนา บัณฑิตวิทยาลัย – สุวรรณภาศรี (รามคำแหง 2) ปี
การศึกษา 2542. หลักสูตรการสอน คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ✓ สันติ เล็กสุขุม. (2542). วัฒนธรรมเมืองและศิลปวัฒนธรรมชุมชน ทางเลือกในการวิจัยศิลปะ
และวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์.
- ✓ สัมฤทธิ์ ใจดี. (2544). การศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วม
กิจกรรมนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ✓ สุจริต บัวพิมพ์ และไสว ชัยรัตน์. (2536). บทบาทของสถาบันการศึกษากับการพัฒนาวัฒนธรรม
เพื่อประชาชนและการศึกษาวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา. ประมวลบทความการ
บริหารวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- สุพัตรา ตั้งรัตน์จินดา. (2547). ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่ม
บริษัทสามารถ. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพร ตั้งสมรพงษ์. (2543). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. รายงานการวิจัย สาขาการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ พลรัฐนาสทธิ. (2547, 9 พฤศจิกายน). สัมภาษณ์โดย ธีัญญชนก เฟื่องผา ที่สำนัก
กิจการนักศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2530). แนวทางการส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม
พื้นฐานไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อมรา ศรีสัจจ. (2534). การรับรู้การเข้าร่วม และความคิดเห็นต่อกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการ
แนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- อัญญาภา เครือมันคงภักดี. (2542). การศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อสวัสดิการ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- อเนก หงษ์ทองคำ. (2542). นันทนาการกับสังคม. (เอกสารประกอบการสอน). กรุงเทพฯ:
ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อาคม เดชทองคำ. (2543). หัวเชื้อกวีชน. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
(สวก.). ถ่ายเอกสาร.
- อาทิตย์ เสาธงใหญ่. (2545). งานกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมในทัศนะของผู้บริหาร
อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารมณีนาวากาญจน์. (2546). เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของบุคลากรในหน่วยงานสังกัด
กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย. ถ่ายเอกสาร.
- อารี ศรีสม. (2545). ปัญหาการบริหารกิจกรรมชมรมตามความคิดเห็นของนักเรียน ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพนินชฎการเพชรบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Butler, George D. (1959). *Introduction to Community Recreation*. New York : McGraw-
Hill Book Company.
- Harrod, Roger Davis. (1967, February). "The Control of Student Extracurricular Life in
American Higher Education," *Dissertation Abstracts International*. 27(8) : 2-A
- Krejcie, Robert V. Morgan Daryle W. (1970, Autumn). "Determining Sample Size For
Research Activities," *Education Psychology Measurement*. 30(3):607

- Raymore, Leslie Ann. (1994, August). "The Trandition from Adolescence to Yong Adulthood : Predictors of Leisure Behavior," *Dissertation Abstracts*. Dai-A 56/02.
- Stanford, Steven Wayne. (1990). *The Influenec of Extracurricular Involvement on Student Development Among Campus Leaders at Two Large Southeastern Universities*. Dissertation Ph.D. (Foria) : Graduate School Florida State University. Photocopied.
- Voom, Victor. (1998). *Management Motivation*. Penguin Book.
- Yamaguchi, Y and Okada. (1988). "A study of Adherence to a Fitness Club : A Perspective," *Abstracts New Horizons of Human Movement*.
- Otto, William Orville. (1972, August). "The Availability and Extent of Use Public School Facilities for Community Recreation Within School District in the State of Wisconsin," *Dissertation Abstracts International*. 33(2): 5391-A.
- Watson, James Franklin. (1997, Jun) "The Impact of Leisure Attitude and Motivation on the Physical / Leisure Participation Time of College students," *Dissertation Abstracts International*. 57(7): 325-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

**สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรม
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง**

แบบสอบถาม

**ศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
ด้านศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จุดประสงค์ใช้เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาของผู้วิจัย โดยมุ่งที่จะศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งจะนำผลมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาและพัฒนาการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ให้สอดคล้องกับการจัดการของมหาวิทยาลัยต่อไป

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1

- ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2

- สภาพความเป็นจริงและความคาดหวังต่อเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ข้อเสนอแนะต่อการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. การตอบแบบสอบถามนี้ใช้เพื่อการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบแต่ประการใด ดังนั้นจึงไม่มีคำตอบใดที่ถูกหรือผิด คำตอบทั้งหมดจะเก็บเป็นความลับ โปรดตอบทุกข้อตามความเป็นจริง ขอขอบคุณที่ร่วมมือตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวธัญญชนก เฟื่องผา

นิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการนันทนาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ใน () หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() 17 - 23 ปี

() มากกว่า 23 ปี

3. ระยะเวลาที่เป็นสมาชิกชมรม

() น้อยกว่า 2 ปี

() 2 - 4 ปี

() มากกว่า 4 ปี

4. ชมรม

() ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์

() ชมรมขับร้องประสานเสียง

() ชมรมศิลปะการแสดง

() ชมรมถ่ายภาพ

() ชมรมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

() ชมรมดนตรีสากล

() ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย

() ชมรมนักศึกษามุสลิม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม
ด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำชี้แจง 2.1 แบบสอบถามชุดนี้สอบถามนักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรม
 โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- ด้านการจัดการ
- ด้านบุคลากร
- ด้านคุณสมบัติ

โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังของนักศึกษาโดยทำ
 เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านซ้าย ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่
 ตรงกับระดับความคาดหวังของท่าน

1. สภาพความเป็นจริง หมายถึง ลักษณะความเป็นจริงที่พบในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมด้าน
 ศิลปวัฒนธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
2. ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วม
 กิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม ที่นักศึกษาปรารถนาและมีความมุ่งหมายให้เป็นไป

ตัวอย่าง

ข้อความ	สภาพความเป็นจริง	ความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ	() มี (✓) ไม่มี	✓				

จากตัวอย่างแสดงว่า สภาพความเป็นจริง คือ ภายในชมรมไม่มีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ และนักศึกษามีความคาดหวังที่จะให้ชมรมมีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอในระดับมากที่สุด

2.2 ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ด้านการจัดและดำเนินการ	สภาพความเป็นจริง	ความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.การจัดกิจกรรมตรงต่อวัตถุประสงค์ของชมรม	() ตรง () ไม่ตรง					
2. มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี	() มี () ไม่มี					
3. รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับสมาชิก	() เหมาะสม () ไม่เหมาะสม					
4. มีการประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง	() มี () ไม่มี					
5. มีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ	() มี () ไม่มี					
6. สถาบันได้อำนวยความสะดวกในการใช้ วัสดุ อุปกรณ์	() จริง () ไม่จริง					
7. สภาพของอาคาร สถานที่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรม	() เหมาะสม () ไม่เหมาะสม					
8. งบประมาณของสถาบันเพียงพอต่อความต้องการ	() เพียงพอ () ไม่เพียงพอ					
9. มีการหางบประมาณสนับสนุนเพื่อมาพัฒนาชมรม	() มี () ไม่มี					
10. มีการประเมินผลการจัดการกิจกรรมทุกครั้ง	() มี () ไม่มี					
11. มีการนำผลประเมินมาปรับปรุงกิจกรรมให้ดีขึ้น	() มี () ไม่มี					
12. มีการทำรายงานสรุปการจัดกิจกรรมในรอบปี	() มี () ไม่มี					

ข้อเสนอแนะด้านการจัดและดำเนินการ.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านบุคลากร	สภาพความเป็นจริง	ความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ประธานชมรมเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับชมรม	() มี () ไม่มี					
2. ประธานชมรมมีคุณสมบัติในการเป็นผู้นำ	() มี () ไม่มี					
3. ประธานชมรมเข้าใจความต้องการของสมาชิก	() เข้าใจ () ไม่เข้าใจ					
4. คณะกรรมการชมรมปฏิบัติงานตามหน้าที่	() จริง () ไม่จริง					
5. คณะกรรมการชมรมควรผ่านการเป็นสมาชิกมาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี	() ควร () ไม่ควร					
6. สมาชิกมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิเลือกตั้งคณะกรรมการชมรม	() มี () ไม่มี					
7. มีเจ้าหน้าที่ หรือ อาสาสมัคร มาช่วยจัดกิจกรรมในบางโอกาส	() มี () ไม่มี					
8. อาจารย์ที่ปรึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับชมรม	() มี () ไม่มี					
9. อาจารย์ที่ปรึกษาใส่ใจให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรม	() ใส่ใจ () ไม่ใส่ใจ					
10. คณะบริหารของชมรมมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	() มี () ไม่มี					
11. สมาชิกให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมชมรม	() จริง () ไม่จริง					
12. สมาชิกของชมรมเข้ากันได้เป็นอย่างดี	() จริง () ไม่จริง					

ข้อเสนอแนะด้านบุคลากร.....

.....

.....

.....

.....

ด้านคุณประโยชน์	สภาพความเป็นจริง	ความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ	() จริง () ไม่จริง					
2. รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	() จริง () ไม่จริง					
3. ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ตรง	() จริง () ไม่จริง					
4. รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง	() จริง () ไม่จริง					
5. รู้จักการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	() จริง () ไม่จริง					
6. รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งทางสังคม	() จริง () ไม่จริง					
7. รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	() จริง () ไม่จริง					
8. ช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ	() จริง () ไม่จริง					
9. มีโอกาสผูกมิตรไมตรีกับเพื่อนต่างเพศ ต่างชั้นปี ต่างคณะ	() จริง () ไม่จริง					
10. รู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลินใจ	() จริง () ไม่จริง					
11. ช่วยพัฒนาและส่งเสริมบุคลิกภาพ	() จริง () ไม่จริง					
12. มีประโยชน์ต่ออาชีพของนักศึกษาในอนาคต	() จริง () ไม่จริง					

ข้อเสนอแนะด้านคุณประโยชน์.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. ชื่อ นายเทเวศร์ พิริยะพจนท์
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ นางกนกวลี พึ่งโพธิ์ทอง
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ นายสมบัติ อ่อนศิริ
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชา พลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. ชื่อ นายสมหมาย สุระชัย
ตำแหน่ง รองอธิการบดีฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา
สถานที่ทำงาน สำนักกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. ชื่อ นางสาวลักษณ พลรัฐนาสิทธิ
ตำแหน่ง นักกิจการนักศึกษา 6
สถานที่ทำงาน สำนักกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวธัญญชนก เฟื่องผา
วันเดือนปีเกิด	16 มิถุนายน 2523
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลจันทบุรีเบกษา จังหวัดนครปฐม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	213/170 ซิตีวิลล่า อาคาร F2 ซอยลาดพร้าว 128 บางกะปิ วังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตแห่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
พ.ศ. 2539	การศึกษานอกโรงเรียน อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2544	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) นิเทศศาสตร์ เอกประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ. 2548	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ